

SÚDNY DVOR
EURÓPSKEJ ÚNIE

Výročná správa 2025

Panoramatický prehľad roka

Súdny dvor Európskej únie, garant ochrany práva Únie

Súdny dvor Európskej únie je jednou zo siedmich európskych inštitúcií.

Ako súdna inštitúcia Únie má za úlohu zabezpečovať dodržiavanie práva Únie, pričom dohliada na výklad a jednotné uplatňovanie Zmlúv a zároveň zabezpečuje preskúmvanie zákonnosti aktov prijatých inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie.

Táto inštitúcia prispieva k zachovávaniu hodnôt Únie a svojou judikatúrou sa podieľa na budovaní európskej idey.

Súdny dvor Európskej únie sa skladá z dvoch súdov, ktorými sú: „Súdny dvor“ a „Všeobecný súd“.

Výročná správa 2025

**Panoramatický
prehľad roka**

Obsah

1. Predslov predsedu	4
2. Rok 2025 v skratke	6
A. Rok v obrazoch	8
B. Rok v číslach	18
Inštitúcia v roku 2025.....	18
Súdny rok (Súdny dvor a Všeobecný súd).....	19
Jazykové oddelenia	20
3. Súdna činnosť	22
A. Súdny dvor v roku 2025	24
Činnosť a vývoj Súdneho dvora.....	24
Členovia Súdneho dvora.....	28
B. Všeobecný súd v roku 2025	32
Činnosť a vývoj Všeobecného súdu	32
Hlavné prvky vývoja v oblasti sporov.....	34
Členovia Všeobecného súdu	38
C. Judikatúra v roku 2025	42
Focus Občianstvo Únie v kontexte „zlatých pasov“	42
Focus Smernica o minimálnych mzdách pred Súdny dvorom	46
Focus Prístup k textovým správam medzi predsedníčkou Komisie a generálnym riaditeľom spoločnosti Pfizer	50
Focus Informačná spoločnosť: nariadenie o digitálnych službách (DSA) a veľmi veľké online platformy.....	52
Ohliadnutie sa za kľúčovými rozsudkami roka	56

4. Administratívny aparát v službách súdnictva	76
A. Úvodné slovo tajomníka	78
B. Kľúčové udalosti roka.....	80
Rok 2025: prelomový rok pre reformu súdnictva Únie.....	80
Zvýšenie transparentnosti európskeho súdnictva	84
Spolupráca so súdmi v Európe	87
C. Vzťahy s verejnosťou	90
5. Inštitúcia rešpektujúca životné prostredie	94
6. Pohľad do budúcnosti	98
Rok 2026 v znamení inovácie a dialógu s občanmi.....	100

Každoročne sa vo výročnej správe Súdneho dvora s názvom *Panoramatický prehľad* ponúka retrospektívny pohľad na udalosti uplynulého roka, pričom sa zároveň otvárajú perspektívy do budúcnosti. Je to tiež príležitosť zasadiť našu činnosť do širšieho kontextu histórie našej inštitúcie a európskej integrácie.

Koen Lenaerts

Predseda Súdneho dvora
Európskej únie

Dňa 10. decembra 1952 na zasadnutí pri príležitosti zriadenia Súdneho dvora na základe Parížskej zmluvy prvý predseda súdu, Massimo Pilotti, citoval vo svojom prejave vyjadrenie talianskeho básnika a politika Dante Alighierioho: „*ubicumque potest esse litigium, ibi debet esse iudicium*“ („všade, kde môže dôjsť k sporu, musí existovať rozsudok“). Prvý predseda tiež pripomenul, že úlohou Súdneho dvora je zaručiť všetkým – „štátom, podnikom alebo jednotlivcom“ – dodržiavanie medzí, v ktorých sa má vykonávať činnosť orgánov Spoločenstva.

V ten istý deň Jean Monnet privítal ako nový súdny orgán „nielen Súdny dvor Európskeho spoločenstva uhlia a ocele, ale aj vidinu Najvyššieho európskeho federálneho súdu“, ktorý je znakom „zvrchovanej prítomnosti práva v Spoločenstve“. O viac ako 70 rokov neskôr tieto základné zásady stále inšpirujú našu každodennú činnosť. Zvýrazňujú pokrok dosiahnutý v roku 2025 a výzvy, ktoré očakávame v roku 2026.

Rok 2025 bol prvým celým rokom realizácie reformy, ktorá nadobudla účinnosť 1. októbra 2024 a ktorá stanovuje čiastočný prenos prejudiciálnej právomoci zo Súdneho dvora na Všeobecný súd v šiestich konkrétnych oblastiach (DPH, spotrebné dane, Colný kódex, nomenklatúrne zatriedenie tovaru, práva cestujúcich a systém obchodovania s emisnými kvótami). Dosiahnuté výsledky sa ukázali byť veľmi uspokojivé. Daná reforma je založená na mechanizme „jednotného kontaktného miesta“, podľa ktorého sa všetky návrhy na začatie prejudiciálneho konania podávajú na Súdny dvor, ktorý po internej konzultácii rozhodne, či sa majú postúpiť Všeobecnému súdu alebo sa nimi bude zaoberať on sám. Od nadobudnutia účinnosti reformy sa jednotné kontaktné miesto zaoberalo takmer 100 návrhmi na začatie prejudiciálneho konania a Všeobecnému súdu bolo predložených približne deväť z desiatich návrhov, ak patrili výlučne do jednej zo šiestich vyššie uvedených oblastí.

Okrem toho sa v roku 2025 viackrát zmenilo zloženie súdov Únie. Na Súdnom dvore nastúpili do funkcie dvaja noví sudcovia, z ktorých jeden pochádzal zo Všeobecného súdu. Na Všeobecnom súde došlo k vymenovaniu piatich nových sudcov, pričom v dvoch prípadoch išlo o nahradenie sudcov, ktorí sa stali sudcami Súdneho dvora. Okrem toho v septembri 2025 vlády členských štátov obnovili funkčné obdobia 19 sudcov Všeobecného súdu na obdobie rokov 2025 – 2031. Súčasne bol Marc van der Woude opätovne zvolený za predsedu Všeobecného súdu na tretie funkčné obdobie a Savvas Pappasavvas bol opätovne vymenovaný do funkcie podpredsedu.

V priebehu roka 2025 daná inštitúcia pokračovala v transformácii svojej komunikačnej politiky, okrem iného zavedením audiovizuálnych debriefingov, ktoré prezentujú členovia Súdneho dvora v najvýznamnejších veciach. Sudca zasadajúci v komore, ktorá vydala rozsudok, stručne a didakticky prezentuje otázky týkajúce sa veci, ako aj spôsob, akým Súdny dvor rozhodol o vzniknutých právnych otázkach. Zároveň sa dosiahol pokrok vo viacerých hlavných projektoch s cieľom umožniť ich spustenie od januára 2026: prepracovanie webovej stránky Curia, hlavného portálu inštitúcie, vývoj nového vyhľadávača a premena [Curia Web TV](#), ktorá bola doposiaľ len internou audiovizuálnou platformou, na skutočný nástroj externej komunikácie, dopĺňajúci existujúce komunikačné kanály.

Pokiaľ ide o technologický pokrok, umelá inteligencia naďalej zohráva dôležitú úlohu pri transformácii danej inštitúcie. V tomto roku bolo spustených alebo otestovaných viacero nástrojov založených na tejto technológii, predovšetkým Curia AI Brain, platforma pre internú potrebu vyvinutá samotnou inštitúciou, ktorej cieľom je poskytnúť zamestnancom celý rad špecializovaných AI asistentov, reagujúcich na špecifické potreby Súdneho dvora.

Napokon 7. decembra 2025 uplynulo 25 rokov od prijatia Charty základných práv Európskej únie. S cieľom pripomenúť si túto udalosť a prínos Charty pre judikatúru a ochranu základných práv bude nadchádzajúce fórum sudcov, ktoré sa uskutoční na Súdnom dvore v marci 2026, plne venované ústrednému postaveniu Charty v právnom poriadku Únie.

Prostredníctvom týchto projektov a s pohľadom pevne upretým do budúcnosti zostáva Súdny dvor verný svojmu poslaniu od roku 1952: zabezpečovať dodržiavanie práva, dôveru občanov a stabilitu právneho poriadku Únie.

1

Rok 2025 v skratke

A. Rok v obrazoch

Január

Slávnostný sľub Európskej komisie

Na slávnostných zasadnutiach, ktoré sa konali v januári, februári, marci a máji, zložili predsedníčka Európskej komisie Ursula von der Leyenová a členovia Komisie slávnostný sľub stanovený v Zmluvách v súvislosti s vymenovaním novej Európskej komisie.

Február

Slávnostný sľub európskej ombudsmanky

Pani Teresa Anjinho, zvolená Európskym parlamentom za európsku ombudsmanku, zložila pred Súdnyim dvorom slávnostný sľub.

Marec

Návšteva útvarov Súdneho dvora na ESĽP

Delegácia Súdneho dvora Európskej únie tvorená tajomníkom a predstaviteľmi rôznych útvarov Súdneho dvora pricestovala do Štrasburgu na oficiálnu návštevu Európskeho súdu pre ľudské práva. Delegácia sa zúčastnila na viacerých diskusiách za okrúhlym stolom o spoločných výzvach a možnostiach spolupráce medzi danými dvomi súdmi.

Smútočné slávnostné zasadnutie

Uskutočnilo sa smútočné slávnostné zasadnutie ako spomienka na Una Lõhmusa, prvého estónskeho sudcu Súdneho dvora (2004 – 2013), ktorý zomrel v auguste 2024, a Enu Cremona, prvú maltskú sudkyňu na Všeobecnom súde (2004 – 2012), ktorá zomrela v máji 2024.

30. výročie pristúpenia Rakúska, Fínska a Švédska

Na Súdnom dvore sa uskutočnilo slávnostné podujatie pri príležitosti 30. výročia pristúpenia Rakúska, Fínska a Švédska k Európskej únii. Slávnosť otvoril predseda Súdneho dvora Koen Lenaerts a jej súčasťou boli prejavy známych osobností z týchto členských štátov, ktorých predstavili členovia Súdneho dvora.

Apríl

Finále súťaže „European Law Moot Court“

Túto medziuniverzitnú súťaž v prednesoch pred súdom, ktorá sa po prvýkrát konala v roku 1988, vyhrala v roku 2025 univerzita vo Fribourgu (Švajčiarsko).

Európsky parlament a Súdny dvor sa stretli v rámci svojho každoročného dialógu

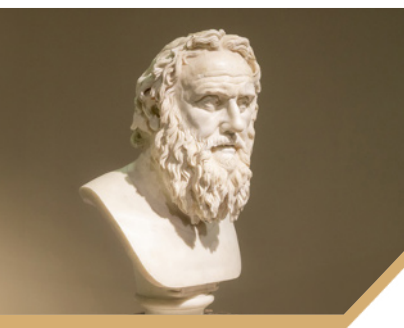
Európsky parlament a Súdny dvor uskutočnili v Luxembursku druhý ročník svojho každoročného dialógu o fungovaní súdneho systému Únie. Tento dialóg bol zavedený v rámci reformy Štatútu Súdneho dvora týkajúcej sa čiastočného prenosu prejudiciálnej právomoci zo Súdneho dvora na Všeobecný súd v určitých osobitných oblastiach.

Máj

Súdny dvor na Dni Európy

Súdny dvor sa zúčastnil na projekte Európskej dedinky, ktorý bol pri príležitosti Dňa Európy zorganizovaný zastúpením Európskej komisie v Luxembursku v spolupráci s kontaktnou kanceláriou Európskeho parlamentu v Luxembursku. Tento rok sa podujatie konalo v meste Echternach na východe Luxemburska.

Tri nové umelecké diela zapožičané Súdnemu dvoru

V máji boli Súdnemu dvoru oficiálne odovzdané diela poľskej umelkyne Magdaleny Abakanowiczovej, *Figury z cyklu Mędrce (Postavy zo série „Mudrci“)*, zapožičané Národným múzeom vo Vroclave pod záštitou Inštitútu Adama Mickiewicza.

V októbri bol Súdnemu dvoru oficiálne odovzdaný obraz *Ticho* od slovenskej umelkyne Tamary Klimovej, ktorý zapožičala Galéria mesta Bratislavy.

Mramorová socha *Busta Lycurga* bola Súdnemu dvoru odovzdaná – tiež v októbri – Národným archeologickým múzeom v Neapole (MANN). Dielo predstavuje mýtického zákonodarcu zo Sparty.

Priamy prenos z vyhlásenia rozsudku Všeobecného súdu

Po prvýkrát sa vyhlásenie rozsudku Všeobecného súdu vysielalo v priamom prenose. Tento prístup patrí do rámca vývoja prostriedkov a komunikačných kanálov inštitúcie a odráža jej vôľu zlepšiť dostupnosť európskej justície pre občanov Únie.

Jún

Prvý vysvetľujúci audiovizuálny klip venovaný rozsudku Súdneho dvora

Inštitúcia zavádza nový formát komunikácie: krátky vysvetľujúci audiovizuálny klip, v ktorom vystupuje člen Súdneho dvora a prezentuje rozsudok. Súdny dvor tak zvyšuje viditeľnosť a dostupnosť svojich dôležitých rozhodnutí pre širokú verejnosť a médiá.

Zloženie sľubu nových sudcov

Na slávnostnom zasadnutí pri príležitosti nástupu do funkcie sudcu Súdneho dvora zložil sľub Marko Bošnjak. Danuté Jočienė a Jörgen Hettne zložili sľub ako sudcovia Všeobecného súdu.

Júl

„EU Legal Summer School“

V rámci propagácie Luxemburska ako miesta pôsobenia zamestnancov európskych inštitúcií zabezpečil Súdny dvor koordináciu vôbec prvej „EU Legal Summer School“, na ktorej sa zúčastnilo viac ako tridsať študentov a mladých odborníkov z 24 európskych krajín.

September

3. ročník konferencie „EUnited in Diversity“

Bulharský Ústavný súd hostil 3. ročník konferencie „EUnited in Diversity“, ktorá bola zorganizovaná v spolupráci so Súdnym dvorom. Tento rok sa konferencia, ktorá združuje ústavné súdy členských štátov, venovala úlohe ústavného súdnictva v spoločnom právnom poriadku Európskej únie.

Nástup nových členov do funkcie na Súdnom dvore a na Všeobecnom súde a čiastočná obmena zloženia Súdneho dvora

Na Súdnom dvore sa konalo slávnostné zasadnutie pri príležitosti ukončenia funkcie niektorých jeho členov a zloženia sľubu nových členov. Alexander Kornezov sa stal sudcom Súdneho dvora. Na Všeobecný súd nastúpili nový sudca Francesco Bestagno a sudkyne Raffaella Pezzuto a Tanja Pavelin.

Opätovné zvolenie predsedu a podpredsedu Všeobecného súdu

V nadväznosti na čiastočnú obmenu členov Všeobecného súdu Európskej únie bol Marc van der Woude opätovne zvolený za predsedu Všeobecného súdu na obdobie rokov 2025 – 2028. Savvas Papasavvas bol takisto opätovne zvolený za podpredsedu na rovnaké obdobie.

Návšteva Súdneho dvora na belgickom Ústavnom súde

Delegácia Súdneho dvora navštívila belgický Ústavný súd. Diskusie sa týkali úlohy Ústavného súdu ako európskeho súdu, cudzineckého práva, rodovej rovnosti a rovnováhy medzi bezpečnosťou a súkromným životom v digitálnom prostredí.

Návšteva Súdneho dvora na talianskom Ústavnom súde

Delegácia Súdneho dvora navštívila taliansky Ústavný súd. Diskusie sa týkali úlohy Ústavného súdu ako európskeho súdu, právneho štátu, bezpečnosti a súkromného života, ako aj azylu a migrácie.

Október

Finále súťaže mladých európskych advokátov

Súdny dvor hostil finále súťaže mladých európskych advokátov, ktoré bolo zorganizované Akadémiou európskeho práva (ERA). Tímy z celej Európy súťažili v uplatňovaní práva Únie v oblasti digitálneho práva, ochrany údajov, umelej inteligencie a cezhraničnej spravodlivosti. Svoje tvrdenia prednášali pred porotou zloženou zo sudcov Súdneho dvora a odborníkov v oblasti práva.

Deň otvorených dverí na Súdnom dvore

Tak ako každý rok Súdny dvor otvoril svoje dvere širokej verejnosti, aby jej predstavil svoje fungovanie, históriu a svoje priestory. V roku 2025 privítal takmer 2 600 návštevníkov, ktorí nahliadli do zákulisia a oboznámili sa s konaniami, pričom sa stretli s ľuďmi, ktorí na ňom pracujú, a mohli sa tak dozvedieť o tom, ako Súdny dvor zohráva ústrednú úlohu v rámci úloh zverených Európskej únii.

November

Návšteva Súdneho dvora na Cypre

Delegácia Súdneho dvora navštívila Cyprus, kde diskutovala s Najvyšším ústavným súdom a Najvyšším súdom o rovnosti, ochrane údajov a azylovom konaní. Delegácia sa stretla aj s prezidentom Nikosom Christodoulidesom, predsedníčkou Snemovne reprezentantov Annitou Demetriou, ministrom spravodlivosti Mariosom Hartsiotisom a generálnym prokurátorom Georgom Savvidesom.

Návšteva Súdneho dvora na Najvyššom súde Španielska

Delegácia Súdneho dvora navštívila Najvyšší súd Španielska v Madride, kde ju privítala jeho predsedníčka Isabel Perelló Doménech. Návšteva bola príležitosťou na viacero tematických diskusií o práve Únie, ochrane základných práv a výzvach súvisiacich s právnym štátom a nezávislosťou súdnictva.

Návšteva Európskeho súdu pre ľudské práva na Súdnom dvore

Delegácia Európskeho súdu pre ľudské práva uskutočnila oficiálnu návštevu Súdneho dvora. Súčasťou návštevy bolo niekoľko diskusií za okrúhlym stolom venovaných spoločným otázkam, ako napríklad najlepší záujem dieťaťa, sloboda prejavu v digitálnom veku a prístup k azylovým konaniam.

Zasadnutie Súdnej siete Európskej únie

V Lisabone sa konal 7. ročník zasadnutia korešpondentov Súdnej siete Európskej únie, na ktorom sa zúčastnili zástupcovia 47 členských súdov. Toto zasadnutie bolo venované európskemu justičnému dialógu, s osobitným dôrazom na povinnosť vnútroštátnych súdov rozhodujúcich v poslednom stupni podať návrh na začatie prejudiciálneho konania.

December

Fórum sudcov

Súdny dvor privítal približne 150 sudcov z členských štátov Európskej únie. Toto fórum poskytuje vnútroštátnym sudcom príležitosť priamo diskutovať s členmi Súdneho dvora o témach spoločného záujmu, čím sa tak posilňuje úzka spolupráca medzi Súdnyim dvorom a vnútroštátnymi súdmi.

Deň zvyšovania informovanosti o zdravotnom postihnutí

Pri príležitosti Medzinárodného dňa osôb so zdravotným postihnutím zorganizoval Súdny dvor dvojdňovú kampaň zameranú na zvýšenie informovanosti. Množstvo aktivít ponúkalo možnosť oboznámiť sa prostredníctvom umenia, kultúry a komunikácie s hodnotami, ktorých nositeľmi sú osoby so zdravotným postihnutím: kreativitu, odolnosť voči prekážkam, autenticitu a schopnosť byť zdrojom inšpirácie pre všetkých.

Finále súťaže Thémis 2025

Súdny dvor hostil veľké finále súťaže, ktorá je otvorená pre budúcich sudcov EÚ v štádiu počiatkovej odbornej prípravy. Táto súťaž je jednou z hlavných iniciatív Európskej siete odbornej justičnej prípravy (EJTN). Svoju prácu predstavilo osem tímov zo šiestich členských štátov a súťaž vyhral tím z Rumunska.

Návšteva Rady advokátskych komôr a združení právnikov Európy (ďalej len „CCBE“)

Delegácia CCBE, zastupujúca advokátske komory a združenia právnikov zo 46 krajín a vedená jej predsedom Thierryom Wickersom, uskutočnila oficiálnu návštevu Súdneho dvora. Diskusie za okrúhlym stolom sa týkali súdnych konaní, nezávislosti advokátov a technologického vývoja vrátane umelej inteligencie a vysielania pojednávaní.

B. Rok v číslach

↘ Inštitúcia v roku 2025

81 sudcov pochádzajúcich z 27 členských štátov

Súdny dvor

27 sudcov a sudkýň 11 generálnych advokátov a advokátok

Všeobecný súd

54 sudcov a sudkýň

2 302

úradníkov a zamestnancov

61 %
žien

39 %
mužov

Ženy zastávajú:

54 % administrátorských pozícií

50 % stredných a vyšších riadiacich pozícií

Z hľadiska zastúpenia žien na pozíciách s rozhodovacou právomocou v rámci administratívy sa Súdny dvor radí do vyššieho priemeru európskych inštitúcií.

Rozpočet: 537 miliónov eur

Percento procesných aktov podaných cez aplikáciu e-Curia:

e-Curia

92 % Súdny dvor

97 % Všeobecný súd

12 903 prístupových účtov do aplikácie e-Curia

Aplikácia **e-Curia** je informatická aplikácia Súdneho dvora Európskej únie, ktorá umožňuje zástupcom účastníkov konania vo veciach podaných na Súdny dvor a Všeobecný súd, ako aj vnútroštátnym súdom v rámci návrhov na začatie prejudiciálneho konania predložených Súdnemu dvoru alebo Všeobecnému súdu vymieňať si procesné akty s kancelármi súdov výlučne elektronicky.

↘ Súdny rok (Súdny dvor a Všeobecný súd)

1 878 začatých vecí

2 301 skončených vecí

2 489 prebiehajúcich konaní

Priemerná dĺžka konania: 18,2 mesiaca

↘ Jazykové oddelenia

Súdny dvor, ktorý je mnohojazyčnou súdnou inštitúciou, musí byť schopný prejednať vec bez ohľadu na to, v akom úradnom jazyku Únie bola podaná. Následne zabezpečuje, aby bola jeho judikatúra uverejnená vo všetkých úradných jazykoch Únie.

24
jazykov konania

552
jazykových
kombinácií

600 právnikov lingvistov a právničiek
lingvistiek na preklad písomných
dokumentov

1 405 000 strán na preklad

1 386 000 preložených strán

511

pojednávani a zasadnutí, ktoré boli
simultánne tlmočené

69

tlmočníkov a tlmočníčok na
pojednávania a zasadnutia

Mnohojazyčnosť na Súdnom dvore EÚ –
zabezpečovanie rovnakého prístupu
k spravodlivosti

[Pozrite si video](#)

Na Súdnom dvore sa preklady vykonávajú v súlade s pevne stanoveným jazykovým režimom, ktorý predpokladá možnosť použitia 24 úradných jazykov Európskej únie. Všetky prekladané dokumenty predstavujú vysoko odborné právne texty. Práve z tohto dôvodu jazykové oddelenie Súdneho dvora zamestnáva len právnikov lingvistov s úplným právnickým vzdelaním a veľmi dobrou znalosťou aspoň dvoch úradných jazykov okrem ich materinského jazyka.

2

Súdna činnosť

A. Súdny dvor v roku 2025

Na Súdny dvor sa možno obracať hlavne s návrhmi na začatie prejudiciálneho konania. Keď má vnútroštátny súd pochybnosti o výklade normy Únie alebo o jej platnosti, preruší konanie, ktoré vedie, a podá návrh na Súdny dvor. Hneď po objasnení veci na základe rozhodnutia Súdneho dvora môže vnútroštátny súd rozhodnúť v spore, o ktorom koná. Vo veciach, ktoré si vyžadujú odpoveď vo veľmi krátkej lehote (napríklad vo veciach azylu, hraničnej kontroly, únosu detí atď.), je možné využiť naliehavé prejudiciálne konanie.

Na Súdny dvor možno podávať aj priame žaloby, ktorými sa možno domáhať buď zrušenia aktu Únie („žaloba o neplatnosť“), alebo určenia, že členský štát nedodríava právo Únie („žaloba o nesplnenie povinností“). Pokiaľ členský štát nevyhovie rozsudku, v ktorom bolo určené, že si nesplnil svoju povinnosť, môže ďalšia žaloba, nazvaná žaloba o „dvojité nesplnenie povinností“, viesť Súdny dvor k uloženiu peňažnej sankcie tomuto členskému štátu.

Proti rozhodnutiam Všeobecného súdu možno podať odvolanie. Súdny dvor môže tieto rozhodnutia Všeobecného súdu zrušiť.

Napokon je na Súdny dvor možné sa obrátiť so žiadosťami o stanovisko na účely overenia zlučiteľnosti dohody, ktorú Únia zamýšľa uzavrieť s tretím štátom alebo medzinárodnou organizáciou, so Zmluvami (podávajú ich členské štáty alebo európske inštitúcie).

Koen Lenaerts

Predseda Súdneho dvora
Európskej únie

↘ Činnosť a vývoj Súdneho dvora

Rok 2025 je z viacerých dôvodov prelomovým rokom.

V prvom rade bol tento rok prvým celým rokom, v ktorom došlo k realizácii poslednej časti reformy súdnej architektúry Európskej únie, ktorá je upravená v [nariadení 2024/2019](#) a ktorá sa snaží opätovne rovnomerne rozložiť pracovné zaťaženie medzi oba sudy Únie, s konečným cieľom vydávať kvalitné súdne rozhodnutia v čo najkratšom čase.

Táto posledná časť reformy spočívala predovšetkým v čiastočnom prenesení prejudiciálnej právomoci Súdneho dvora na Všeobecný súd, ku ktorému došlo s účinnosťou od 1. októbra 2024, v šiestich osobitných oblastiach (DPH, spotrebné dane, Colný kódex, nomenklatúrne zatriedenie, práva cestujúcich a systém obchodovania s emisnými kvótami). Spočíva v mechanizme „jednotného kontaktného miesta“, na základe ktorého sa všetky

889
začatých vecí

580 prejudiciálnych konaní,
z toho

4 naliehavé prejudiciálne konania

Členské štáty, ktoré podali najviac
návrhov

Taliansko:	110
Poľsko:	63
Nemecko:	61
Rakúsko:	47
Bulharsko:	42

58 priamych žalôb, z toho: 49
žalôb o nesplnenie povinnosti
a 1 žaloba o „dvojité nesplnenie
povinnosti“

245 odvolaní proti
rozhodnutiam Všeobecného súdu

1 žiadosť o stanovisko

5 žiadostí o poskytnutie právnej
pomoci

žiadosti o prejudiciálne rozhodnutie podávajú na Súdny dvor. Ak návrh na začatie prejudiciálneho konania patrí do jednej z týchto šiestich oblastí, predseda po vypočutí podpredsedu a prvého generálneho advokáta, alebo Súdny dvor na všeobecnej schôdzi rozhodne, či sa má tento návrh postúpiť Všeobecnému súdu alebo či sa má ponechať na Súdnom dvore. V priebehu roka 2025 bolo zo 74 návrhov na začatie prejudiciálneho konania, ktoré preskúmalo jednotné kontaktné miesto, 65 postúpených Všeobecnému súdu. Rozhodnutia o postúpení bolo možné prijať v krátkom čase vďaka permanentnej angažovanosti kabinetov a útvarov, predovšetkým kancelárie Súdneho dvora a riaditeľstva výskumu a dokumentácie.

Pokiaľ ide o rozšírenie – od 1. septembra 2024 – mechanizmu predchádzajúceho prijatia odvolaní aj na rozsudky a uznesenia Všeobecného súdu, ktoré sa týkajú rozhodnutí šiestich nových nezávislých odvolacích orgánov a sporov týkajúcich sa plnenia zmlúv obsahujúcich arbitrážnu doložku, došlo k nemu koherentne s praxou, ktorá sa vyvinula od zavedenia tohto mechanizmu. Z 36 návrhov preskúmaných komorou pre predchádzajúce prijatie odvolaní tak dvom návrhom, z ktorých jeden sa týkal sporu zmluvnej povahy (uznesenie vo veci SC/Eulex Kosovo [C-881/24 P](#)), ktorý po novom patrí do právomoci tejto komory, bolo vyhovené v rozsahu, v akom sa týkali otázok dôležitých pre jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie.

V súvislosti so zložením Súdneho dvora sa rok 2025 vyznačoval príchodom nového slovinského sudcu Marka Bošnjaka, ktorý obsadil miesto uvoľnené po úmrtí nášho cteného kolegu Marka Ilešiča 20. júna 2024, a odchodom prvého bulharského sudcu Súdneho dvora, Alexandra Arabadžieva, ktorého nahradil Alexander Kornezov, predtým sudca Všeobecného súdu.

Rok 2025 predstavuje napokon významný zlom v politike Súdneho dvora v oblasti komunikácie a transparentnosti. Dosiahol sa tak významný pokrok smerom k ďalšiemu priblíženiu európskej justície občanom a k tomu, aby sa lepšie reagovalo na potreby právnikov.

Účastník konania, ktorý nie je schopný hradiť trovy konania, môže požiadať o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci.

V oblasti komunikácie sa okrem spustenia vysvetľujúcich audiovizuálnych klipov, v ktorých členovia Súdneho dvora stručne predstavujú tie rozsudky, ktoré patria medzi najvýznamnejšie rozsudky vydané týmto súdom, výrazne pokročilo vo viacerých veľkých projektoch, ktoré majú byť dokončené začiatkom roka 2026: nová verzia webového sídla Curia, vývoj výrazne modernizovaného vyhľadávača pre externých používateľov a premena Curia Web TV na verziu prístupnú všetkým používateľom internetu. Tieto zmeny výrazne zlepšia prístup k súdnym informáciám pre všetkých.

Pokiaľ ide o posilnenie transparentnosti konaní pred Súdny dvorom, treba tiež spomenúť zverejňovanie podaní a písomných pripomienok predložených vo veciach týkajúcich sa návrhov na začatie prejudiciálneho konania, t. j. zverejňovanie, o ktorom sa rozhodlo v rámci poslednej reformy súdneho systému, ako aj prijatie rozhodnutia o pravidlách a podrobných podmienkach vysielania pojednávaní, ku ktorému došlo 1. apríla 2025. Takéto vysielanie prispieva k lepšiemu pochopeniu úlohy Súdneho dvora, ako aj jeho činnosti, a zabezpečuje širší prístup tak k dôvodom návrhov, tvrdeniam a pripomienkam predloženým účastníkmi konania, ako aj k návrhom generálnych advokátov a rozsudkom vydaným súdom.

Popri svojej súdnej činnosti v pravom zmysle slova Súdny dvor pokračoval vo svojom úsilí v oblasti vzdelávania, komunikácie a výmeny informácií so súdmi členských štátov. V dňoch 3. až 5. septembra 2025 sa tak v Sofii (Bulharsko) uskutočnilo tretie kolo konferencie „EUUnited in diversity“, na ktorej sa zúčastňujú ústavné sudy a ekvivalentné inštitúcie vykonávajúce ústavné právomoci členských štátov EÚ, ako aj Súdny dvor, s cieľom udržiavať živý dialóg medzi súdmi a posilniť interakcie v spoločnom právnom poriadku, ktorý tvorí Únia a právne poriadky členských štátov. V dňoch 1. a 2. decembra 2025 privítal Súdny dvor približne 150 sudcov z členských štátov na svojom výročnom Fóre sudcov a prokurátorov. Toto fórum, ktoré bolo po prvýkrát zorganizované v roku 1968, poskytuje vnútroštátnym sudcom príležitosť oboznámiť sa s fungovaním Súdneho dvora a priamo diskutovať s jeho členmi na pôde tejto inštitúcie o otázkach spoločného záujmu, čím sa tak posilňuje úzka spolupráca medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi. Treba tiež uviesť rozvoj stretnutí a školení organizovaných v rámci Súdnej siete Európskej únie (SSEÚ) a v spolupráci s Európskou sieťou odbornej justičnej prípravy (EJTN), predovšetkým v súvislosti s prejudiciálnym konaním. Napokon Súdny dvor v decembri 2025 po prvýkrát hostil veľké finále súťaže *Themis*, ktorú zorganizovala EJTN. Táto prestížna súťaž ponúka budúcim sudcom alebo prokurátorom pochádzajúcich z ktorejkoľvek časti Európy jedinečnú príležitosť na zdokonalenie ich praktických znalostí o práve Únie a prispieva tak ku konsolidácii spoločnej súdnej kultúry v rámci Únie.

Štatistiky za uplynulý rok svedčia o stále vysokom počte tak vecí, ktoré boli Súdny dvor predložené (889), ako aj vecí, ktoré Súdny dvor ukončil (774), pričom tento počet skončených vecí možno do veľkej miery vysvetliť čiastočnou obmenou Súdneho dvora v roku 2024. Počet prebiehajúcich konaní tak k 31. decembru 2025 predstavoval 1 322 vecí. Priemerná dĺžka konania v roku 2025, pokiaľ ide o všetky typy vecí spolu, bola 16,7 mesiaca.

774 skončených vecí

561 prejudiciálnych konaní, z toho:

3 naliehavé prejudiciálne konania

51 priamych žalôb, z toho: 38 konštatovaní
nesplnenia povinnosti proti 20 členským
štátom

5 rozsudkov o „dvojitom nesplnení
povinností“

156 odvolaní proti rozhodnutiam
Všeobecného súdu, z toho: v 24 prípadoch
bolo rozhodnutie Všeobecného súdu zrušené

Priemerná dĺžka konania: 16,7
mesiaca

Priemerná dĺžka trvania naliehavého
prejudiciálneho konania: 3,4 mesiaca

1 322

prebiehajúcich konaní
k 31. decembru 2025

Hlavné oblasti, ktoré boli predmetom
prejednávania:

Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti	142
Štátna pomoc a hospodárska súťaž	132
Hospodárska a menová politika	111
Voľný pohyb a sloboda usadiť sa – vnútorný trh	106
Ochrana spotrebiteľa	95
Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	79
Aproximácia právnych predpisov	76
Životné prostredie	63
Sociálna politika	52
Doprava	47

[Pozri podrobné štatistiky
Súdneho dvora.](#)

↘ Členovia Súdneho dvora

Súdny dvor sa skladá z 27 sudcov a sudkýň a 11 generálnych advokátov a advokátok.

Sudcovia a generálni advokáti sú vymenúvaní po vzájomnej dohode vlád členských štátov po porade s výborom, ktorého úlohou je poskytovať stanovisko o vhodnosti navrhnutých kandidátov vykonávať danú funkciu. Ich funkčné obdobie je šesť rokov s možnosťou opätovného vymenovania.

Ich výber sa uskutočňuje z osôb, ktoré poskytujú záruku úplnej nezávislosti a spĺňajú podmienky vyžadované v ich krajinách na výkon najvyšších sudcovských funkcií alebo sú uznávanými odborníkmi v oblasti práva.

Sudcovia vykonávajú svoju funkciu úplne nestranne a nezávisle.

Z vlastných radov si sudcovia určujú predsedu a podpredsedu. Sudcovia a generálni advokáti vymenúvajú tajomníka na funkčné obdobie šiestich rokov.

Generálni advokáti prednášajú nestranným a nezávislým spôsobom právne stanovisko, označované ako „návrhy“, vo veciach, ktoré sú im predložené. Toto právne stanovisko nie je záväzné, ale umožňuje vnieť doplňujúci náhľad na predmet sporu.

V roku 2025 nastúpili do funkcie sudcov Súdneho dvora: v júni Marko Bošnjak (Slovinsko), ktorý nahradil Marka Ilešiča, a v septembri Alexander Kornezov (Bulharsko), ktorý nahradil Alexandra Arabadžieva.

K. Lenaerts
predseda

T. von Danwitz
podpredseda

F. Biltgen
predseda prvej
komory

K. Jürimäe
predsedníčka druhej
komory

C. Lycourgos
predseda tretej
komory

I. Jarukaitis
predseda štvrtej
komory

**M. L. Arastey
Sahún**
predsedníčka piatej
komory

M. Szpunar
prvý generálny
advokát

I. Ziemele
predsedníčka
siedmej komory

J. Passer
predseda desiatej
komory

O. Spineanu-Matei
predsedníčka ôsmej
komory

M. Condlanzi
predseda deviatej
komory

F. Schalin
predseda siedmej
komory

J. Kokott
generálna advokátka

S. Rodin
sudca

**M. Campos
Sánchez-Bordona**
generálny advokát

E. Regan
sudca

**N. J. Cardoso da
Silva Piçarra**
sudca

A. Kumin
sudca

N. Jääskinen
sudca

J. Richard de la Tour
generálny advokát

A. Rantos
generálny advokát

D. Gratsias
sudca

M. Gavalec
sudca

N. Emiliou
generálny advokát

Z. Csehi
sudca

T. Čapeta
generálna advokátka

L. Medina
generálna advokátka

B. Smulders
sudca

D. Spielmann
generálny advokát

A. Biondi
generálny advokát

S. Gervasoni
sudca

N. Fenger
sudca

R. Frendo
sudca

R. Norkus
generálny advokát

M. Bošnjak
sudca

A. Kornezov
sudca

A. Calot Escobar
tajomník

B. Všeobecný súd v roku 2025

Všeobecný súd sa v rámci prvostupňového konania zaoberá predovšetkým priamymi žalobami fyzických alebo právnických osôb (jednotlivci, spoločnosti, združenia atď.), ak sú osobne a priamo dotknuté, a členských štátov proti aktom inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Európskej únie, ako aj priamymi žalobami o náhradu škody spôsobenej inštitúciami alebo ich zamestnancami.

Rozhodnutia Všeobecného súdu možno napadnúť odvolaním podaným na Súdny dvor, ktoré sa musí obmedzovať na právne otázky. Vo veciach, ktoré už boli dvakrát preskúmané (nezávislým odvolacím orgánom a následne Všeobecným súdom), pripúšťa Súdny dvor odvolanie iba vtedy, ak v rámci nich vzniká otázka dôležitá pre jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie.

Od 1. októbra 2024 má Všeobecný súd právomoc konať aj vo veciach návrhov na začatie prejudiciálneho konania, ktoré mu postúpil Súdny dvor a ktoré sa týkajú výlučne jednej alebo viacerých z týchto šiestich konkrétnych oblastí: spoločný systém dane z pridanej hodnoty, spotrebné dane, Colný kódex, nomenklatúrne zatriedenie tovaru podľa kombinovanej nomenklatúry, náhrada a pomoc cestujúcim v prípade odmietnutia nástupu do lietadla alebo meškania alebo zrušenia dopravných služieb, systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov.

Veľká časť jeho sporov má ekonomickú povahu: duševné vlastníctvo (ochranné známky a dizajny Európskej únie), hospodárska súťaž, štátna pomoc a bankový a finančný dohľad.

Všeobecný súd má tiež právomoc rozhodovať vo veciach verejnej služby spory medzi Európskou úniou a jej zamestnancami.

Marc van der Woude
predseda Všeobecného súdu
Európskej únie

↘ Činnosť a vývoj Všeobecného súdu

Činnosť Všeobecného súdu v roku 2025 bola ovplyvnená najmä dvoma udalosťami, ku ktorým došlo v septembri, a to jednak čiastočnou obmenou jeho zloženia a jednak skončením prechodného obdobia, pokiaľ ide o vybavovanie návrhov na začatie prejudiciálneho konania.

Dňa 15. septembra 2025 odišli zo Všeobecného súdu traja jeho sudcovia v rámci čiastočnej obmeny, a to sudkyňa Vesna Tomljenović, predseda komory Roberto Mastroianni a predsedníčka komory Ornella Porchia, zatiaľ čo Alexander Kornezov bol vymenovaný za sudcu Súdneho dvora. Všeobecný súd im ďakuje za ich významný prínos k jeho judikatúre. V ten istý deň zložili sľub sudca Francesco Bestagno a sudkyne Raffaella

989
podaných vecí

820
priamych žalôb, z toho:

Duševné a priemyselné
vlastníctvo 257

Verejná služba
Európskej únie 109

Štátna pomoc a hospodárska
súťaž 39

21 žalôb podaných členskými
štátmi

65 návrhov na začatie
prejudiciálneho konania

52 žiadostí o poskytnutie
právnej pomoci

Účastník konania, ktorý nie je schopný hradiť
trovy konania, môže požiadať o poskytnutie
bezplatnej právnej pomoci.

Pezzuto a Tanja Pavelin, a stali sa tak novými členmi Všeobecného súdu. Takto vytvorené nové kolégium následne opätovne zvolilo na trojročné funkčné obdobie svojho predsedu a podpredsedu a zvolilo desať predsedov komôr.

K týmto udalostiam došlo tiež súčasne s koncom prechodného obdobia, ktoré Všeobecný súd zaviedol v dôsledku čiastočného prenesenia prejudiciálnej právomoci zo Súdneho dvora na Všeobecný súd na základe nariadenia 2024/2019 (táto reforma sa začala uplatňovať 1. októbra 2024). Interne to viedlo k vytvoreniu dvoch špecializovaných komôr na vybavovanie návrhov na začatie prejudiciálneho konania, z ktorých je každá zložená zo šiestich sudcov, z čoho je jeden generálny advokát zvolený na vybavovanie týchto návrhov. Na rozdiel od priamych žalôb sa totiž návrhy na začatie prejudiciálneho konania na začiatku pridelujú rozhodovaciemu zloženiu pozostávajúcemu z piatich sudcov, čím nie je dotknutá možnosť následne postúpiť vec inému rozhodovaciemu zloženiu. Na účely optimálneho vybavovania návrhov na začatie prejudiciálneho konania Všeobecný súd tiež zvolil dvoch sudcov, ktorí majú nahradiť uvedených generálnych advokátov v prípade prekážky vo výkone funkcie na ich strane.

Táto reorganizácia a príchod nových členov však mali pozitívny vplyv na súdnu činnosť Všeobecného súdu, ktorý v priebehu roka 2025 mohol uzavrieť 1 527 vecí (z toho spojených 404 vecí, ktoré podali bývalí poslanci Európskeho parlamentu proti Európskemu parlamentu, týkajúce sa systému doplnkového dôchodkového zabezpečenia), čo predstavuje jeho absolútny historický rekord. S ohľadom na 989 podaných vecí sa počet prebiehajúcich konaní ku konci roka znížil na 1 167. Pokiaľ ide konkrétne o návrhy na začatie prejudiciálneho konania, v roku 2025 bolo 65 takýchto návrhov postúpených Všeobecnému súdu a v 16 návrhoch bolo konanie skončené.

Priemerná dĺžka konaní predstavuje pri zohľadnení všetkých oblastí a rozhodnutí 18,9 mesiaca. Ak sa 404 v podstate totožných vecí započíta ako jedna vec, priemerná dĺžka konaní klesne na 16 mesiacov. V prípade návrhov na začatie prejudiciálneho konania je táto dĺžka kratšia a predstavuje 6,2 mesiaca.

V roku 2025 bolo 34,7 % vecí ukončených komorami zasadajúcimi v päťčlennom zložení (z toho 404 vyššie uvedených spojených vecí). Spomedzi najvýznamnejších vecí (pozri kapitolu „Ohliadnutie sa za kľúčovými rozsudkami roka“) boli dve veci prejednané vo veľkej komore zloženej z 15 sudcov a dve veci v stredne veľkej komore zloženej z 9 sudcov, ktorá bola na Všeobecnom súde vytvorená v rámci poslednej reformy v roku 2024. Ide o veci *Stevi a The New York Times/Komisía* a *Rakúsko/Komisía* (rozhodované veľkou komorou), ako aj spojené veci *YL/Rada* a *YL/Rada a EUIPO* (rozhodované stredne veľkou komorou).

Počas tohto prvého celého roka od čiastočného prenesenia právomoci v oblasti návrhov na začatie prejudiciálneho konania, ku ktorému došlo k 1. októbru 2024, mohol Všeobecný súd konsolidovať svoju novú úlohu a dokonale začleniť vybavovanie týchto návrhov do rámca svojho interného fungovania, pričom súčasne platí, že celkový počet vecí bol mimoriadne vysoký. Vďaka efektívnemu a proaktívnemu vybavovaniu vecí, ktorého sme v súčasnosti svedkami, je Všeobecný súd viac ako kedykoľvek predtým pripravený čeliť novým výzvam.

Savvas Papasavvas
podpredseda Všeobecného súdu

↘ Hlavné prvky vývoja v oblasti sporov

Rok 2025 bol poznačený hlavne nadobudnutím účinnosti reformy zavedenej [nariadením 2024/2019](#). Táto reforma, ktorá bola prijatá v kontexte zvýšenia počtu prebiehajúcich prejudiciálnych konaní, ako aj priemernej dĺžky ich prejednávaní na Súdnom dvore, spôsobuje dve zásadné zmeny v rámci Všeobecného súdu, keď sa na jej základe jednak vytvára nové rozhodovacie zloženie a jednak sa prenáša časť prejudiciálnej právomoci na Všeobecný súd.

Stredne veľká komora, ktorá je zložená z 9 sudcov, tak vydala svoj prvý rozsudok a bolo jej pridelených viacero vecí. Vytvorenie tejto komory bolo motivované najmä snahou zachovať koherentnosť prejudiciálnych rozhodnutí vydaných Všeobecným súdom a zabezpečiť riadny výkon spravodlivosti.

Prejudiciálna komora Všeobecného súdu taktiež vydala svoje prvé rozhodnutia. Tieto rozhodnutia sa týkajú dvoch zo šiestich osobitných oblastí, vo vzťahu ku ktorým bola právomoc prenesená na Všeobecný súd. Konkrétne ide o spotrebné dane a spoločný systém dane z pridanej hodnoty.

V prvom prejudiciálnom konaní, v ktorom rozhodoval Všeobecný súd a v ktorom bol vydaný rozsudok z 9. júla 2025, *Gotek* ([T-534/24](#)), sa tak návrh týkal výkladu článkov 7 a 8 smernice Rady 2008/118/ES a bol podaný v rámci sporu medzi fyzickou osobou a Ministerstvom financií Chorvátska vo veci vymáhania spotrebnej dane, ktorú mala táto osoba povinnosť zaplatiť, v rámci fiktívneho dodania tovaru podliehajúceho spotrebnej dani, uvedeného na falošných faktúrach.

V oblasti spoločného systému dane z pridanej hodnoty Všeobecný súd v rozsudku z 26. novembra 2025, *Versãofast* ([T-657/24](#)), rozhodol o návrhu na začatie prejudiciálneho konania týkajúcom sa výkladu článku 135 ods. 1 písm. b) smernice Rady 2006/112/ES, ktorý bol predložený v rámci sporu medzi spoločnosťou Versãofast a daňovým orgánom vo veci činnosti sprostredkovania úverov vykonávanej touto spoločnosťou, ktoré uvedený daňový orgán kvalifikoval ako činnosti dojednávania úverov oslobodené od dane z pridanej hodnoty.

Svoje prvé návrhy predniesli tiež generálni advokáti, ktorí pomáhajú Všeobecnému súdu pri vybavovaní návrhov na začatie prejudiciálneho konania.

Generálna advokátka Maja Brkan sa vo svojich návrhoch vo veci *Accorinvest* ([T-653/24](#)), ktoré predniesla 29. októbra 2025, zaoberala návrhom na začatie prejudiciálneho konania týkajúcim sa výkladu článku 1 ods. 2 smernice Rady 2008/118/ES, v rámci ktorého mal Všeobecný súd určiť, či tarifný sieťový príspevok môže byť kvalifikovaný ako „ďalšia nepriama daň“ v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 2008/118 a či patrí do pôsobnosti tohto ustanovenia.

Generálny advokát Martín y Pérez de Nanclares sa vo svojich návrhoch vo veci *European Air Charter* ([T-656/24](#)), ktoré predniesol 26. novembra 2025, zase zaoberal návrhom na začatie prejudiciálneho konania podaným Krajským súdom Düsseldorf (Nemecko), v ktorom bol Všeobecný súd požiadaný o spresnenie pojmu „priama príčinná súvislosť“ medzi vznikom mimoriadnej okolnosti v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia (ES) č. 261/2004, ktorá ovplyvnila let, a meškaním neskoršieho letu.

Prenos časti prejudiciálnej právomoci na Všeobecný súd predstavuje významnú etapu pre tento orgán, ktorého pôvodná úloha spočívala v rozhodovaní sporov vyžadujúcich si dôkladné preskúmanie komplexného skutkového stavu a ktorému je v súčasnosti zverená úloha spočívajúca v dialógu s vnútroštátnymi súdmi. Uplynulý rok je dôkazom toho, že Všeobecný súd sa zodpovedne zhostil svojej úlohy, pokiaľ ide tak o kvalitu prvých vydaných rozhodnutí, ako aj o priemernú dĺžku konania.

1 527
skončených vecí

1 399
priamych žalôb, z toho:

Duševné a priemyselné vlastníctvo	303
Štátna pomoc a hospodárska súťaž	126
Verejná služba Európskej únie	67

16 návrhov na začatie prejudiciálneho konania

Priemerná dĺžka konania: 18,9 mesiaca

Percentuálny podiel rozhodnutí, proti ktorým bolo
podané odvolanie na Súdny dvor: 26 %

1 167
prebiehajúcich konaní
(k 31. decembru 2025)

Hlavné oblasti, ktoré boli predmetom
prejednávania:

Duševné a priemyselné vlastníctvo	276
Verejná služba Európskej únie	164
Obmedzujúce opatrenia	125
Inštitucionálne právo	88
Štátna pomoc a hospodárska súťaž	66
Životné prostredie	63
Hospodárska a menová politika	46
Prístup k dokumentom	40
Dane	40
Verejné zákazky	37

Celkový počet skončených vecí zahŕňa 404 spojených vecí,
ktoré sú v podstate totožné a týkajú sa systému doplnkového
dôchodkového zabezpečenia európskych poslancov.

[Pozri podrobné štatistiky Všeobecného súdu](#)

↘ Členovia Všeobecného súdu

Všeobecný súd sa skladá z dvoch sudcov za každý členský štát.

Sudcovia a sudkyne sú vyberaní spomedzi osôb, ktoré poskytujú záruku úplnej nezávislosti a majú predpoklady požadované na výkon najvyšších sudcovských funkcií. Sú vymenúvaní po vzájomnej dohode vlád členských štátov po porade s výborom, ktorého úlohou je poskytovať stanovisko o vhodnosti kandidátov. Ich funkčné obdobie je šesť rokov s možnosťou opätovného vymenovania. Sudcovia si spomedzi seba určujú svojho predsedu a podpredsedu na obdobie troch rokov. Vymenúvajú tajomníka na funkčné obdobie šiestich rokov.

Sudcovia vykonávajú svoju funkciu úplne nestranne a nezávisle.

V júni 2025 nastúpili do funkcie na Všeobecnom súde dvaja noví členovia: sudca Jörgen Hettne (Švédsko) a sudkyňa Danutė Jočienė (Litva), ktorí nahradili Fredrika Schalina, vymenovaného v roku 2024 za sudcu Súdneho dvora, a Rimvydas Norkusa, vymenovaného v roku 2024 za generálneho advokáta na Súdnom dvore.

V rámci čiastočnej obmeny Všeobecného súdu v septembri 2025 nastúpili do funkcie traja noví členovia, a to sudca Francesco Bestagno (Taliansko) a sudkyňa Raffaella Pezzuto (Taliansko), ktorí nahradili Roberta Mastroianniho a Ornellu Porchiu, a tiež sudkyňa Tanja Pavelin (Chorvátsko), ktorá nahradila Vesnu Tomljenović.

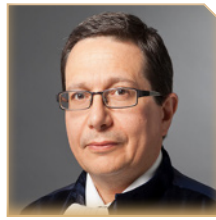

M. van der Woude
predseda

S. Papisavvas
podpredseda

E. Buttigieg
predseda prvej
komory

N. Pótorak
predsedníčka druhej
komory

K. Kowalik-Bańczyk
predsedníčka tretej
komory

G. De Baere
predseda štvrtej
komory

**M. Sampol
Pucurull**
predseda piatej
komory

P. Škvařilová-Pelzl
predsedníčka šiestej
komory

K. Kecsmár
predseda siedmej
komory

I. Gâlea
predseda ôsmej
komory

S. Kingston
predsedníčka
deviatej komory

S. L. Kaléda
predseda desiatej
komory

M. Jaeger
sudca

H. Kanninen
sudca

J. Schwarcz
sudca

M. Kánčeva
sudkyňa

L. Madise
sudca

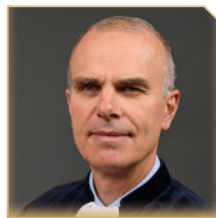
A. Marcoulli
sudkyňa

I. Reine
sudkyňa

R. da Silva Passos
sudca

P. Nihoul
sudca

J. Svenningsen
sudca

U. Öberg
sudca

M. J. Costeira
sudkyňa

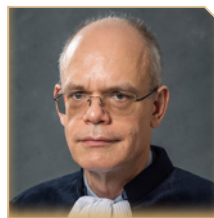
C. Mac Eochaidh
sudca

T. Pynnä
sudkyňa

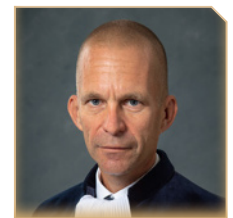
L. Truchot
sudca

J. C. Laitenberger
sudca

**J. Martín y Pérez
de Nanclares**
sudca

G. Hesse
sudca

M. Stancu
sudkyňa

I. Nõmm
sudca

G. Steinfatt
sudkyňa

T. Perišin
sudkyňa

D. Petrlík
sudca

M. Brkan
sudkyňa

P. Zilgalvis
sudca

I. Dimitrakopoulos
sudca

D. Kukovec
sudca

T. Tóth
sudca

B. Ricziová
sudkyňa

E. Tichy-Fisslberger
sudkyňa

W. Valasidis
sudca

S. Verschuur
sudca

**L. Spangsberg
Grønfeldt**
sudkyňa

H. Cassagnabère
sudca

R. Meyer
sudca

J. Hettne
sudca

D. Jočienė
sudkyňa

F. Bestagno
sudca

R. Pezzuto
sudkyňa

T. Pavelin
sudkyňa

V. Di Bucci
tajomník

Protokolárny poriadok od 16. septembra 2025

C. Judikatúra v roku 2025

[●] **Focus** Občianstvo Únie v kontexte „zlatých pasov“

 Rozsudok Komisia/Malta (Občianstvo investorom) ([C-181/23](#))

Od roku 2014 zaviedla Malta mechanizmy, ktoré umožňujú štátnym príslušníkom tretích krajín získať maltské občianstvo výmenou za finančné príspevky a investície. V roku 2020 bol tento systém nahradený novým programom „občianstva na základe naturalizácie za výnimočné služby prostredníctvom priamych investícií“. Tento režim umožňoval zahraničnému investorovi, ako aj niektorým jeho rodinným príslušníkom získať maltskú štátnu príslušnosť prostredníctvom zaplatenia vysokých súm štátu, nadobudnutia alebo prenájmu nehnuteľnosti na Malte, poskytnutia daru autorizovanej organizácii a splnenia požiadavky – označovanej za legálnu – pobytu, ktorého trvanie bolo možné skrátiť za predpokladu dodatočnej platby.

Európska komisia usudzovala, že tento program vyvoláva problémy z hľadiska práva Únie, pretože na základe nadobudnutia štátnej príslušnosti členského štátu sa danej osobe automaticky priznáva občianstvo Únie. Podľa Komisie bol totiž nový maltský program, ktorý bol zavedený v roku 2020, v podstate založený na transakčnej logike. Jeho ústredným prvkom boli finančné podmienky, pričom požiadavka pobytu nevyžadovala skutočnú a trvalú prítomnosť na danom území. Možnosť výrazne skrátiť dĺžku pobytu za predpokladu vyššej platby svedčila o tom, že väzba medzi žiadateľom a členským štátom nebola rozhodujúcim kritériom pre udelenie štátneho občianstva. Komisia sa preto domnievala, že tento režim viedol k forme obchodovania s občianstvom Únie, čo je nezlučiteľné s povahou tohto statusu.

Komisia predložila vec Súdnemu dvoru, ktorý pripomenul, že občianstvo Únie je základným statusom štátnych príslušníkov členských štátov. Je dôvodom pre priznanie práv a ukladanie povinností a je založené na osobitnom vzťahu solidarity a lojality medzi štátom a jeho štátnymi príslušníkmi. Tento vzťah je tiež základom vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi, ktorá bola pri prijatí Maastrichtskej zmluvy hlavným dôvodom pre zavedenie európskeho občianstva, pričom platí, že každý členský štát akceptuje účinky rozhodnutí ostatných členských štátov v oblasti štátnej príslušnosti.

Súdny dvor uviedol, že v rámci tohto programu udelenie maltskej štátnej príslušnosti závisí predovšetkým od dodržania vopred stanovených finančných podmienok a že vyžadovaný pobyt – vzhľadom na to, že sa nemusí preukázať reálny pobyt na Malte v určitej dĺžke –, nevedie ku skutočnému začleneniu do maltskej spoločnosti. Súdny dvor poznamenal, že tieto zistenia nemožno spochybníť na základe preskúmania bezpečnosti a reputácie, na ktoré sa odvoláva Malta, keďže toto preskúmanie sa v podstate obmedzuje na predchádzanie určitým rizikám verejného záujmu.

Súdny dvor rozhodol, že program naturalizácie založený na takomto transakčnom postupe je v rozpore so samotnou povahou občianstva Únie. Keď členský štát udeľuje svoje štátne občianstvo, a tým aj európske občianstvo, hlavne výmenou za vopred stanovené platby alebo investície, bez toho, aby vyžadoval skutočný vzťah solidarity a lojality medzi ním a žiadateľom o udelenie štátneho občianstva, narúša tým vzájomnú dôveru, na ktorej je Únia založená.

Malta si tak tým, že zriadila a realizovala tento program udeľovania občianstva investorom, nespĺnila svoje povinnosti ako členský štát a porušila zásadu lojálnej spolupráce.

Čo je občianstvo Európskej únie?

Občianstvo Európskej únie je jedným z kľúčových aspektov európskeho projektu. Bolo zavedené Maastrichtskou zmluvou a v súčasnosti je zakotvené v článku 20 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), pričom každej osobe, ktorá má štátnu príslušnosť členského štátu, priznáva spoločný status, ktorý štátne občianstvo dopĺňa, no nenahrádza ho. Tento status priznáva dôležité práva, akými sú právo slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa v členských štátoch, právo voliť a kandidovať vo voľbách do orgánov samosprávy obcí a do Európskeho parlamentu v štáte pobytu, ako aj právo na diplomatickú a konzulárnu ochranu zo strany ostatných členských štátov v tretích krajinách.

Občianstvo Únie je založené na solidarite a vzájomnej dôvere medzi členskými štátmi a ich štátnymi príslušníkmi. Jeho udelenie automaticky vyplýva z postavenia štátneho príslušníka členského štátu, ktoré je založené na existencii osobitného vzťahu solidarity a lojality medzi nimi. Práve tento osobitný vzťah odôvodňuje priznanie práv, ktoré sa spájajú s občianstvom Únie a ktoré sa vykonávajú v celej únii.

Občianstvo Únie v judikatúre Súdneho dvora

Presný rozsah občianstva EÚ sa od jeho zavedenia Maastrichtskou zmluvou (1993) postupne objasňoval v judikatúre Súdneho dvora. Už v rozsudku *Martínez Sala* ([C-85/96](#)) Súdny dvor uznal, že status občana Únie umožňuje v určitých situáciách priamo sa odvolávať na zásadu zákazu diskriminácie na základe štátnej príslušnosti. Tento vývoj bol potvrdený v rozsudku *Grzelczyk* ([C-184/99](#)), v ktorom Súdny dvor potvrdil, že občianstvo Únie má byť „základným statusom“ štátnych príslušníkov členských štátov, čo predstavuje symbolický a právny prelom v európskej integrácii.

Súdny dvor následne spresnil rozsah a medze tohto statusu. V rozsudku vo veci *Rottmann* ([C-135/08](#)) rozhodol, že vnútroštátne rozhodnutia o strate štátnej príslušnosti, ktoré majú za dôsledok stratu občianstva Únie, musia rešpektovať zásadu proporcionality. Krátko nato v rozsudku vo veci *Zambrano* ([C-34/09](#)) potvrdil, že maloleté dieťa, ktoré je štátnym príslušníkom členského štátu, a teda je občanom Únie, musí mať možnosť účinne využívať podstatu práv spojených s týmto statusom. Preto platí, že jeho rodičom, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretej krajiny, nemožno odmietnuť udelenie povolenia na pobyt. Bez takéhoto povolenia by toto dieťa bolo nútené opustiť územie Únie, ak by malo sprevádzať svojich rodičov, a bolo by tak zbavené možnosti účinne využívať podstatu práv vyplývajúcich z občianstva Únie.

V tom istom zmysle Súdny dvor v rozsudku *Stolična občština, rajon „Pančarevo“* ([C-490/20](#)) rozhodol, že členský štát je povinný na účely uplatňovania práva Únie uznať príbuzenský vzťah, ktorý bol zákonným spôsobom založený v inom členskom štáte, s dvomi osobami rovnakého pohlavia, aby sa dieťaťu zaručilo účinné využívanie práv spojených s občianstvom Únie, predovšetkým slobody pohybu. Súdny dvor tak v uvedenom rozsudku potvrdil koncepciu európskeho občianstva, ktorá sa konkrétne realizuje prostredníctvom práva viesť bežný rodinný život.

Napokon v nedávnom rozsudku vo veci *Udlændinge- og Integrationsministeriet* ([C-689/21](#)) Súdny dvor potvrdil, že hoci si členské štáty zachovávajú právomoc v oblasti štátnej príslušnosti, musia vykonávať túto právomoc spôsobom, ktorý neprímerane nezasahuje do samotnej podstaty práv priznaných občianstvom Únie, pričom opätovne zdôraznil ústredný a ochranný charakter tohto statusu v právnom poriadku Únie.

Občan Únie má právo:

- voľne sa pohybovať, žiť, pracovať alebo študovať v inom členskom štáte,
- voliť a kandidovať vo voľbách do orgánov samosprávy obcí a do Európskeho parlamentu v štáte pobytu,
- predložiť petíciu Európskemu parlamentu alebo občiansku iniciatívu Európskej komisii,
- podať sťažnosť európskemu ombudsmanovi v súvislosti s nesprávnym úradným postupom inštitúcie EÚ,
- požívať konzulárnu ochranu iného členského štátu, ak jeho vlastný štát nie je zastúpený v tretej krajine,
- požiadať o prístup k dokumentom inštitúcií Únie,
- obrátiť sa na inštitúcie Únie v niektorom z 24 úradných jazykov podľa vlastného výberu.

[●] Focus Smernica o minimálnych mzdách pred Súdnym dvorom

 Rozsudok *Dánsko/Parlament a Rada (Primerané minimálne mzdy)* ([C-19/23](#))

[Smernica \(EÚ\) 2022/2041](#) o minimálnych mzdách, ktorá bola v októbri 2022 prijatá Európskym parlamentom a Radou, má za cieľ zlepšiť životné a pracovné podmienky pracovníkov v Únii. Vytvára spoločný rámec na podporu primeranosti zákonných minimálnych miezd, ak existujú, a na posilnenie úlohy kolektívneho vyjednávania pri stanovovaní miezd. Táto smernica, ktorá bola prijatá na základe článku 153 ods. 1 písm. b) ZFEÚ týkajúceho sa pracovnoprávných podmienok, deklaruje, že rešpektuje právomoc členských štátov stanovovať odmeny za prácu, ako aj autonómiu sociálnych partnerov.

Dánsko, ktoré v konaní podporovalo Švédsko, spochybnilo právomoc Únie zasahovať do tejto oblasti. Dánsko sa domnievalo, že smernica napriek svojmu zdanlivo procesnému charakteru v skutočnosti privádza Úniu k priamemu zasahovaniu do stanovovania miezd. Táto oblasť je pritom výslovne vylúčená z právomocí Únie na základe článku 153 ods. 5 ZFEÚ. Dánsko tiež tvrdilo, že niektoré povinnosti uložené členským štátom porušujú právo združovania a dánsky model pracovnoprávných vzťahov založený na širokej autonómii sociálnych partnerov.

Súdny dvor pripomenul, že Únia môže konať len v medziach právomocí, ktoré jej priznávajú Zmluvy. Ďalej uviedol, že cieľom vylúčenia, pokiaľ ide o „odmeny za prácu“ je zabrániť akejkoľvek priamej harmonizácii výšky miezd na úrovni Únie. Toto vylúčenie však nemožno vykladať tak široko, že by právomoci Únie v oblasti sociálnej politiky boli zbavené svojej podstaty, predovšetkým pokiaľ ide o zlepšovanie pracovnoprávných podmienok.

Súdny dvor uviedol, že smernica o primeraných minimálnych mzdách nezavádza ani európsku minimálnu mzdu, ani harmonizovanú výšku odmeny za prácu v Únii. V podstate sa v nej stanovujú len minimálne procesné požiadavky, pričom sa členským štátom ponecháva široký priestor na voľné uváženie pri určovaní a aktualizácii svojich minimálnych miezd.

Pokiaľ ide o podporu kolektívneho vyjednávania, Súdny dvor uviedol, že smernica neukladá žiadnu povinnosť dosiahnuť výsledok. Členské štáty, v ktorých kolektívne zmluvy pokrývajú menej ako 80 % pracovníkov, majú iba vytvoriť priaznivý rámec pre takéto vyjednanie, a preto majú prijať akčný plán na podporu takéhoto vyjednávania. Ide o povinnosti v podobe prostriedkov, rešpektujúce rôznorodosť vnútroštátnych tradícií a autonómiu sociálnych partnerov, pričom smernica predovšetkým nestanovuje týmto členským štátom žiadnu povinnosť dosiahnuť minimálne takúto úroveň pokrytia.

Súdny dvor však rozhodol, že niektoré ustanovenia smernice o primeraných minimálnych mzdách presahujú tento procesný rámec. Konštatoval, že požiadavka, aby členské štáty zohľadňovali konkrétne kritériá stanovovaní a aktualizácii zákonných minimálnych miezd, akými sú životné náklady, celková úroveň miezd či produktivita, znamená harmonizáciu časti zložiek zákonných minimálnych miezd. K analogickému záveru dospel aj vo vzťahu k ustanoveniu tejto smernice, ktorým sa zakazuje akékoľvek zníženie zákonných minimálnych miezd, pokiaľ

tieto mzdy podliehajú systémom automatickej indexácie. Tieto ustanovenia tak predstavujú priamy zásah do určovania odmien za prácu. Súdny dvor preto zrušil ustanovenia smernice, ktoré obsahujú tieto priame zásahy Únie do určovania odmien za prácu a ktoré tak prekračujú právomoci, ktoré Únii zverujú Zmluvy. Vo zvyšnej časti žalobu Dánska zamietol.

Súdny dvor tak objasnil rovnováhu medzi právomocou Únie v oblasti sociálnej politiky a vylúčením, pokiaľ ide o odmeňovanie za prácu, pričom potvrdil, že Únia môže upraviť postupy a podporovať kolektívne vyjednávanie bez toho, aby priamo zasahovala do stanovovania miezd.

Čo stanovuje článok 153 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ)?

Článok 153 ZFEÚ vymedzuje oblasti, v ktorých môže Európska únia podporovať a dopĺňať činnosť členských štátov v oblasti sociálnej politiky. Únii umožňuje predovšetkým prijímať smernice, ktorými sa stanovujú minimálne požiadavky v oblastiach, akými sú pracovnoprávne podmienky, ochrana pracovníkov, rovnosť medzi ženami a mužmi či informovanie pracovníkov a konzultácie s nimi.

Tento článok však stanovuje jasné medze činnosti Únie. V odseku 5 sa výslovne vylučujú určité oblasti z pôsobnosti Únie, a to konkrétne odmeňovanie, právo združovať sa, právo na štrajk a právo na výluky. Cieľom tohto vylúčenia je zachovať autonómiu členských štátov a sociálnych partnerov v oblastiach, ktoré sa považujú za zásadné z hľadiska ich sociálnych a ústavných tradícií. Judikatúra Súdneho dvora objasňuje, že Únia síce môže prijať pravidlá, ktoré majú nepriamy vplyv na mzdy, no nemôže priamo zasahovať do stanovovania ich výšky.

Smernica (EÚ) 2022/2041 o primeraných minimálnych mzdách

Smernica (EÚ) 2022/2041 má za cieľ zlepšiť životné a pracovné podmienky v Európskej únii na základe posilnenia ochrany, ktorú poskytujú primerané minimálne mzdy. Neustanovuje európsku minimálnu mzdu ani neurčuje jednotnú úroveň odmeňovania. Jej cieľom je vytvoriť spoločný rámec, ktorým sa zabezpečí, aby minimálne mzdy, ak existujú, umožňovali zabezpečiť dôstojnú životnú úroveň, a zároveň rešpektovali vnútroštátne tradície a autonómiu sociálnych partnerov.

Smernica sleduje tieto ciele predovšetkým prostredníctvom ustanovení procesného charakteru. Členským štátom, ktorých právne predpisy zavádzajú **zákonnú minimálnu mzdu**, teda ukladá povinnosť stanoviť **jasné a transparentné postupy** na jej určovanie a aktualizáciu.

Podporuje tiež kolektívne vyjednávanie, ktoré sa považuje za kľúčový prvok pri zabezpečovaní primeraných miezd, keď predovšetkým členské štáty, v ktorých je pokrytie pracovníkov, na ktorých sa vzťahujú kolektívne zmluvy, slabé, vyzýva na prijatie opatrení na podporu sociálneho dialógu. Smernica sa tak snaží o posilnenie sociálnej konvergencie v rámci Únie, a to bez toho, aby v tejto súvislosti zasahovala do právomoci členských štátov v oblasti stanovovania odmien za prácu.

Minimálna mzda v judikatúre Súdneho dvora

Ešte pred nadobudnutím účinnosti smernice o primeraných minimálnych mzdách už mal Súdny dvor príležitosť vypracovať rozsiahlu judikatúru v oblasti minimálnych miezd. Vo viacerých rozsudkoch sa vytýčili medze vnútroštátnych právomocí a požiadavky práva Únie.

Kľúčovú úlohu zohrali veci týkajúce sa vysielania pracovníkov. V rozsudku *Laval* ([C-341/05](#)) Súdny dvor objasnil rozsah „minimálnych mzdových taríf“, ktoré možno uložiť zahraničným podnikom vysielajúcim pracovníkov, pričom zdôraznil potrebu jasného právneho základu a dostatočnej transparentnosti pre hospodárske subjekty.

Druhý dôležitý smer v judikatúre sa týka vzťahu medzi minimálnou mzdou a právnou úpravou verejného obstarávania. V rozsudku *Bundesdruckerei* ([C-549/13](#)) tak Súdny dvor preskúmal zlučiteľnosť povinnosti dodržiavať minimálnu mzdu stanovenú právnymi predpismi hostiteľského štátu v prípade verejnej zákazky vykonávanej čiastočne v zahraničí, pričom zdôraznil požiadavku proporcionality takýchto opatrení vzhľadom na slobodné poskytovanie služieb. V rozsudku *RegioPost* ([C-115/14](#)) pritom Súdny dvor pripustil, že verejní obstarávatelia môžu podmieniť plnenie verejnej zákazky dodržiavaním minimálnej mzdy stanovenej zákonom alebo podzákonným predpisom, pokiaľ táto požiadavka sleduje legitímny sociálny cieľ a uplatňuje sa nediskriminačným spôsobom.

Napokon tiež Súdny dvor objasnil samotný pojem „minimálne mzdové tarify“ v rámci smernice o vysielaní pracovníkov, a to predovšetkým v rozsudku *Sähköalojen ammatiliitto* ([C-396/13](#)), pričom uviedol zložky odmeňovania, ktoré spadajú pod tento pojem.

Táto judikatúra ako celok predstavuje základ, o ktorý sa v súčasnosti opierajú spory týkajúce sa smernice o primeraných minimálnych mzdách v Únii. Vytvára rámec pre mieru voľnej úvahy členských štátov, pričom zaručuje účinnosť základných slobôd zaručených Zmluvou o FEÚ.

[●] Focus Prístup k textovým správam medzi predsedníčkou Komisie a generálnym riaditeľom spoločnosti Pfizer

 Rozsudok *Stevi a The New York Times/Komisija* (T-36/23)

Transparentnosť verejného života je základnou zásadou Európskej únie. To znamená, že každý občan alebo právnická osoba v rámci Únie má prístup k dokumentom Parlamentu, Komisie alebo Rady. Tento prístup je upravený v [nariadení Európskeho parlamentu a Rady \(ES\) č. 1049/2001](#) z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie.

Tento predpis predstavuje právny základ práva verejnosti na prístup k dokumentom týchto inštitúcií Európskej únie a jeho cieľom je predovšetkým posilniť transparentnosť ako základnú podmienku európskej demokracie a legitímnosti činnosti Únie. Táto zásada transparentnosti sa v plnej miere uplatňuje na činnosti týchto inštitúcií, a to aj vtedy, ak majú formu moderných komunikácií, akými sú textové správy.

V máji 2022 pani Stevi, novinárka z *New York Times*, požiadala o prístup k SMS správam medzi predsedníčkou Európskej komisie Ursulou von der Leyenovou a riaditeľom farmaceutickej spoločnosti Pfizer v súvislosti s rokovaniami o zmluvách na nákup vakcín proti ochoreniu Covid-19.

Európska komisia túto žiadosť zamietla, pričom tvrdila, že požadované správy nemá k dispozícii. Podľa Komisie odoslané a prijaté SMS správy nie sú dokumentmi uchovávanými inštitúciou, a preto nemôžu byť sprístupnené.

Pani Stevi sa obrátila na Všeobecný súd. Tento súd najprv pripomenul základnú zásadu: právo na prístup k dokumentom má za cieľ zabezpečiť čo najväčšiu transparentnosť činnosti európskych inštitúcií. Ak inštitúcia tvrdí, že dokument nemá, toto vyhlásenie sa v zásade považuje za správne. Táto domnienka však môže byť spochybnená, ak žiadateľ predloží dôveryhodné dôkazy o tom, že dokumenty existujú.

V danom prípade Všeobecný súd dospel k záveru, že to tak bolo. Poukázal na to, že viaceré verejné zdroje, najmä články z tlače, vyhlásenia predsedníčky Komisie a správa Európskeho dvora audítorov, poukazujú na priame kontakty, a to aj prostredníctvom SMS, medzi oboma vedúcimi predstaviteľmi v čase rokovaní. Tieto dôkazy postačovali na preukázanie toho, že správy – prinajmenšom v určitom okamihu – existovali.

Vzhľadom na tieto indície mala Komisia jasne a podrobne vysvetliť, prečo správy nebolo možné nájsť. Podľa Všeobecného súdu však Komisia toto vysvetlenie neposkytla. Uviedla len toľko, že sa uskutočnilo vyhľadávanie, pričom nespresnila, kde, ako a na akých nosičoch, ani či boli správy vymazané, archivované alebo prenesené pri výmene používaných telefónov.

Všeobecný súd zdôraznil, že právo na transparentnosť nemôže byť zbavené svojej podstaty tým, že sa dokumenty neuchovávajú. Inštitúcie sú povinné spravovať svoje dokumenty serióznym a predvídateľným spôsobom, aby verejnosti umožňovali pochopiť a kontrolovať ich činnosť. Korešpondenciu súvisiacu s dôležitými rozhodnutiami, akým je nákup vakcín pre celú Úniu, nemožno vylúčiť len preto, že mali formu krátkych správ.

Všeobecný súd konštatoval, že Komisia neposkytla dostatočné vysvetlenia o osude požadovaných správ, a rozhodol, že odmietnutie prístupu bolo nezákonné. Rozhodnutie, ktoré bolo predmetom žaloby, preto zrušil.

Jasný postup

V nariadení (EÚ) č. 1049/2011 sa stanovuje jasný postup, ktorý si vyžaduje odôvodnené rozhodnutie inštitúcie a možnosť interného preskúmania, po ktorom nasleduje preskúmanie súdom. Toto nariadenie poskytuje občanom prostriedok na to, ako pochopiť, sledovať a v prípade potreby napadnúť činnosť inštitúcií.

Hoci dané nariadenie stanovuje výnimky určené na ochranu citlivých verejných alebo súkromných záujmov, prísne vymedzuje ich používanie tým, že stanovuje povinnosť reštriktívneho výkladu týchto výnimiek, konkrétne odôvodnenie odmietnutia, ako aj systematického preskúmania možnosti poskytnúť čiastočný prístup.

Judikatúra Únie posilnila túto logiku tým, že potvrdila, že transparentnosť musí mať prednosť, najmä v legislatívnych procesoch, aby sa zabezpečila demokratická kontrola.

Už v rozsudku vo veci *Švédsko a Turco/Rada* ([C-39/05 P](#)), vydanom v odvolacom konaní, Súdny dvor položil základy tohto prístupu, keď vyžadoval konkrétne a individuálne preskúmanie žiadostí o prístup k právnym stanoviskám Rady a odmietol akúkoľvek logiku automatického dôverného charakteru legislatívnych dokumentov, čím zakotvil zásadu, podľa ktorej je transparentnosť pravidlom a dôverný charakter výnimkou. Tento smer bol posilnený rozsudkom vo veci *De Capitani/Parlament* ([T-540/15](#)), v ktorom Všeobecný súd odmietol systematický dôverný charakter dokumentov, ktoré sú výsledkom trialógu (t. j. trojstranných stretnutí a rokovaní medzi tromi inštitúciami zapojenými do legislatívneho procesu), pričom objasnil, že výnimku týkajúcu sa ochrany rozhodovacieho procesu nemožno použiť na zatajovanie informácií o bežnom fungovaní normotvorcu Únie. Nedávno v rozsudku *Kaili/Parlament* ([T-1031/23](#)), proti ktorému bolo podané odvolanie na Súdny dvor, [C-632/25 P](#), Všeobecný súd zrušil rozhodnutie Parlamentu, ktorým bol jeho bývalej podpredsedníčke odmietnutý prístup k určitým dokumentom. Potvrdil tak požiadavku prísnej a individualizovanej kontroly odmietnutia prístupu a konkrétny rozsah práva na transparentnosť, a to aj v citlivých inštitucionálnych kontextoch.

[●] Focus Informačná spoločnosť: nariadenie o digitálnych službách (DSA) a veľmi veľké online platformy

Európska únia zohráva kľúčovú úlohu pri rozvoji informačnej spoločnosti s cieľom vytvoriť priaznivé prostredie pre inovácie a konkurencieschopnosť, a to s dôrazom na ochranu práv spotrebiteľa a zabezpečovanie právnej istoty. Tieto zásady sú pretavené do aktu o digitálnych trhoch (Digital Markets Act, ďalej len „DMA“) v podobe [nariadenia \(EÚ\) 2022/1925](#) a do aktu o digitálnych službách (Digital Services Act, ďalej len „DSA“) v podobe [nariadenia \(EÚ\) 2022/2065](#). Tieto nariadenia predstavujú významný legislatívny celok určený na štruktúrovanie európskeho digitálneho priestoru, vychádzajúc z dvoch cieľov. Po prvé ide o zabezpečenie účinnej ochrany základných práv používateľov a spotrebiteľov v digitálnom prostredí; po druhé ide o vytvorenie rovnakých podmienok hospodárskej súťaže pre hospodárske subjekty, predovšetkým vzhľadom na rastúcu silu určitých veľkých digitálnych platforiem. Tieto dve nariadenia spoločne predstavujú rozhodujúcu fázu v rámci vytvárania európskeho rámca digitálnej regulácie.

V roku 2025 boli vydané prvé rozsudky Všeobecného súdu v rámci žalôb, ktoré boli podané proti rozhodnutiam Komisie prijatým na základe DSA.

Prvé rozsudky týkajúce sa DSA

 Rozsudok *Zalando/Komisia* ([T-348/23](#))

Európska komisia v apríli 2023 označila internetový obchod Zalando za „veľmi veľkú online platformu“ podľa nariadenia o digitálnych službách (DSA). Jeho služby totiž každý mesiac využíva viac ako 83 miliónov ľudí a platforma tak výrazne prekračuje hranicu 45 miliónov stanovenú v nariadení. Zalando však toto označenie napadol s tvrdením, že Komisia urobila chybu vo výpočte.

Všeobecný súd jeho žalobu **zamietol**. Potvrdil, že Zalando je online platformou, keďže prostredníctvom svojho „Partner Programm“ poskytuje hosting predajcom v postavení tretích strán, hoci jeho vlastná činnosť priameho predaja („Zalando Retail“) do tejto kategórie nespadá. Komisia opodstatnene usúdila, že všetci používatelia boli vystavení informáciám od predajcov v postavení tretích strán. Všeobecný súd zamietol aj tvrdenia založené na porušení zásad právnej istoty, rovnosti zaobchádzania a proporcionality, pričom pripomenul, že takéto platformy musia podliehať prísnejším povinnostiam s cieľom obmedziť riziká šírenia nebezpečných alebo nezákonných výrobkov.

Rozsudky *Meta Platforms Ireland/Komisia a Tiktok Technology/Komisia* ([T-55/24](#) a [T-58/24](#))

Všeobecný súd **zrušil** rozhodnutia, ktorými Európska komisia stanovila poplatok za dohľad na rok 2023, ktorý majú Facebook, Instagram a TikTok ako „veľmi veľké online platformy“ povinnosť platiť podľa nariadenia o digitálnych službách (DSA). Všeobecný súd uviedol, že metóda použitá na výpočet poplatku, založená na priemernom mesačnom počte používateľov, mala byť prijatá v delegovanom akte, a nie iba vo vykonávacích rozhodnutiach, pretože je základným prvkom výpočtu. Keďže však žiadna chyba nemá vplyv na povinnosť týchto platforiem platiť poplatok, Všeobecný súd **dočasne zachoval účinky zrušených rozhodnutí**, kým Komisia prijme metodiku, ktorá bude v súlade s právnymi predpismi, a nové rozhodnutia. Toto prechodné obdobie však nesmie presiahnuť dvanásť mesiacov odo dňa nadobudnutia platnosti rozsudkov.

Rozsudok *Amazon EU/Komisia* ([T-367/23](#))

Všeobecný súd **zamietol** žalobu spoločnosti Amazon, ktorou sa domáhala zrušenia rozhodnutia Európskej komisie, ktorým sa platforma Amazon Store označuje za „veľmi veľkú online platformu“ podľa nariadenia o digitálnych službách (DSA), ktorým sa stanovujú prísnejšie povinnosti pre služby s viac ako 45 miliónmi používateľov v Únii. Amazon namietala porušenie viacerých základných práv zaručených Chartou základných práv EÚ vrátane slobody podnikania, práva vlastníť majetok, rovnosti pred zákonom, slobody prejavu, ako aj práva na rešpektovanie súkromného života a dôverných informácií. Všeobecný súd však konštatoval, že povinnosti uložené na základe DSA síce môžu zapríčiniť vznik nákladov a môžu mať vplyv na organizáciu platformy, no sú stanovené zákonom a sú primerané a odôvodnené cieľom všeobecného záujmu, ktorým je predchádzanie systémovým rizikám spojeným s veľmi veľkými platformami, predovšetkým šíreniu nezákonného obsahu, a ochrana spotrebiteľa. Dospel k záveru, že napadnuté opatrenia, akým je aj možnosť odporúčania bez profilovania, verejný register reklám či prístup výskumných pracovníkov k údajom, nenarúšajú podstatu namietaných práv a podliehajú prísnyim zárukám dôvernosti a bezpečnosti.

Nariadenie o digitálnych službách (DSA)

DSA, ktoré sa uplatňuje od 17. februára 2024, je náprotivkom DMA v oblasti regulácie digitálneho obsahu a digitálnych služieb. Jeho cieľom je vytvoriť bezpečnejšie, transparentnejšie a predvídateľnejšie online prostredie pre európskych používateľov. Daným nariadením sa modernizuje režim zodpovednosti poskytovateľov sprostredkovateľských služieb a stanovujú sa v ňom prísnejšie povinnosti pre veľmi veľké online platformy a veľmi veľké vyhľadávače. Patria sem predovšetkým účinné mechanizmy na riešenie nezákonného obsahu, posudzovanie a znižovanie systémových rizík – akými sú dezinformácie, porušovanie základných práv alebo riziká pre ochranu maloletých –, ako aj väčšia transparentnosť algoritmických systémov a mechanizmov odporúčania.

DMA a DSA sa teda nezameriavajú presne na tie isté kategórie subjektov. DMA sa zameriava na platformy, ktoré majú štrukturálny vplyv na vnútorný trh a predstavujú nevyhnutnú prístupovú bránu komerčných používateľov ku koncovým používateľom. DSA sa zase vzťahuje na širšiu škálu podnikov, ktoré poskytujú sprostredkovateľské služby európskym používateľom, pričom veľmi veľkým platformám a vyhľadávateľom ukladá osobitne prísne povinnosti z dôvodu ich systémového vplyvu na informačný a hospodársky priestor.

Pokiaľ ide o DSA, Komisia v rozhodnutí aktualizovanom v decembri 2025 identifikovala súbor veľmi veľkých online platforiem a veľmi veľkých vyhľadávačov, na ktoré sa vzťahujú sprísnené povinnosti stanovené v nariadení a medzi ktoré patria najmä Amazon, Apple, Booking.com, Google, LinkedIn, Meta, Microsoft, Pinterest, Snap, TikTok, X (predtým Twitter), Wikimedia Foundation a Zalando, a tiež niekoľko ďalších subjektov pôsobiacich na európskom trhu.

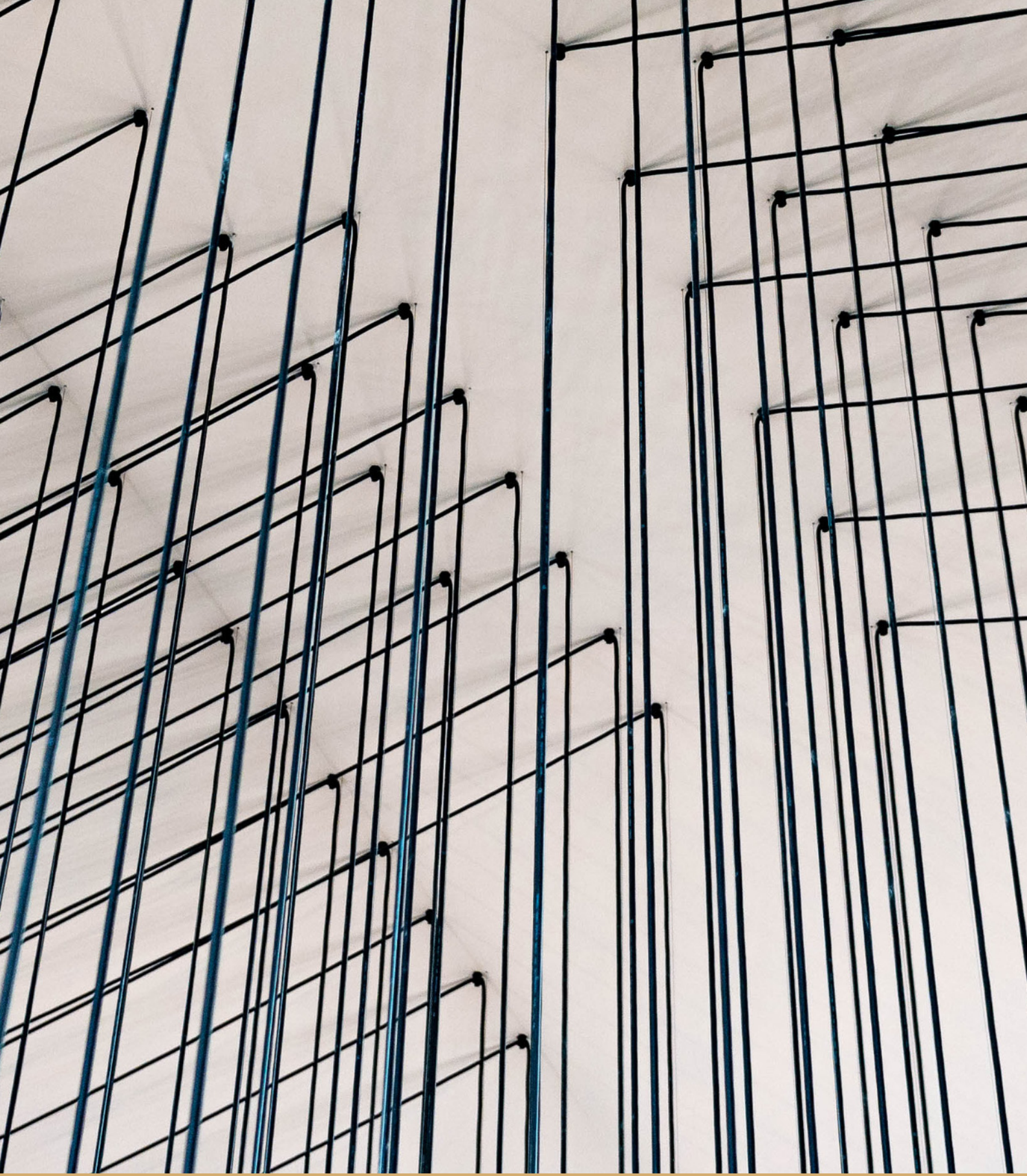
Vykonávanie týchto nariadení už viedlo k udeleniu značne vysokých sankcií. Prvá pokuta uložená na základe DSA bola 5. decembra 2025 uložená platforme X, a to vo výške 120 miliónov eur, z dôvodu nedodržania viacerých povinností stanovených daným nariadením.

Ako rozumieť hlavným pojmom DSA

Akt o digitálnych službách (Digital Services Act) je európsky právny predpis, ktorého cieľom je regulovať digitálne služby s cieľom zabezpečiť bezpečnejšie, transparentnejšie a spravodlivejšie online prostredie. Zopár kľúčových pojmov vysvetlených jednoduchým spôsobom:

- **Online platforma:** digitálna služba, ktorá používateľom umožňuje uverejňovať, zdieľať alebo prehliadať obsah (sociálne siete, trhová, platformy videí atď.).
- **Veľmi veľká online platforma (very large online platform, VLOP):** platforma s viac ako 45 miliónmi aktívnych používateľov v Európskej únii. Vzhľadom na ich významný vplyv na spoločnosť podliehajú tieto platformy prísnejším povinnostiam.
- **Nezákonný obsah:** akýkoľvek obsah, ktorý porušuje právo Únie alebo príslušné vnútroštátne právo (napríklad nenávisťné prejavy, nelegálne výrobky, porušovanie autorských práv).
- **Moderovanie obsahu:** súbor opatrení, ktoré prijímajú platformy na účely odhaľovania, posudzovania a v prípade potreby odstraňovania alebo obmedzovania prístupu k problematickému obsahu.
- **Algoritmická transparentnosť:** povinnosť určitých platforiem zrozumiteľným spôsobom vysvetliť, ako fungujú ich systémy odporúčania obsahu.

Cieľom DSA je prostredníctvom týchto pojmov lepšie chrániť používateľov, zvýšiť zodpovednosť veľkých platforiem a posilniť dôveru v európsky digitálny priestor.

↘ Ohliadnutie sa za kľúčovými rozsudkami roka

Voľný pohyb

Európska únia zaručuje svojim občanom možnosť voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov. Na zabezpečenie účinnosti tejto slobody musia členské štáty uznať osobné a rodinné postavenie legálne nadobudnuté v inom členskom štáte, ktoré treba posudzovať z hľadiska základných práv chránených Úniou, predovšetkým práva na súkromný a rodinný život a zásady zákazu diskriminácie.

↘ Dvaja poľskí štátni príslušníci, ktorí uzavreli manželstvo v Nemecku, požiadali o prepis svojho sobášneho listu do poľskej matriky na účely uznania ich manželstva v Poľsku. Príslušné orgány im túto žiadosť o prepis zamietli z dôvodu, že poľské právo nepovoľuje manželstvo medzi osobami rovnakého pohlavia. Súdny dvor, na ktorý sa v tejto súvislosti obrátil vnútroštátny súd s otázkami, konštatoval, že odmietnutie uznať manželstvo dvoch občanov Únie, ktoré bolo zákonne uzavreté v inom členskom štáte, v ktorom títo občania využili svoje právo na voľný pohyb a pobyt, je v rozpore s právom Únie, pretože porušuje túto slobodu, ako aj právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života. Členské štáty sú tak povinné na účely výkonu práv vyplývajúcich z práva Únie uznať manželský status legálne získaný v inom členskom štáte. Súdny dvor však zdôraznil, že táto povinnosť neznamena zavedenie manželstva osôb rovnakého pohlavia do vnútroštátneho práva. Okrem toho členské štáty disponujú voľnou úvahou pri voľbe spôsobu uznania takéhoto manželstva. Pokiaľ sa však členský štát rozhodne stanoviť jediný spôsob uznávania manželstiev uzavretých v inom členskom štáte, a to prepis sobášneho listu do matriky, je povinný uplatňovať tento spôsob nediskriminačným spôsobom tak na manželstvá osôb rovnakého pohlavia, ako aj na manželstvá medzi osobami rozdielneho pohlavia.

 Rozsudok z 25. novembra 2025 vo veci Wojewoda Mazowiecki ([C-713/23](#))

Rovnosť zaobchádzania a zákaz diskriminácie

Európska únia má spoločný právny rámec na zabezpečenie rovnakého zaobchádzania a boj proti diskriminácii. Jeho piliermi sú smernice 2000/43/ES a 2000/78/ES: prvá z nich zakazuje diskrimináciu na základe rasy alebo etnického pôvodu, zatiaľ čo druhá sa týka rovnosti v zamestnaní a povolani. Tieto predpisy zakazujú akúkoľvek priamu alebo nepriamu diskrimináciu s výnimkou určitých prípadov, v ktorých môže byť diskriminácia odôvodnená, a ukladajú tak členským štátom povinnosť zabezpečiť účinnú a jednotnú ochranu v rámci Únie.

↘ Operátorka stanice opakovane žiadala svojho zamestnávateľa o pridelenie na pracovné miesto s pevným pracovným časom. Svoju žiadosť odôvodnila potrebou starať sa o svojho syna, ktorý má ťažké zdravotné postihnutie a je úplne invalidný. Zamestnávateľ jej priznal určité dočasné úpravy. Odmietol však, že by sa tieto úpravy stali trvalými. Operátorka napadla toto odmietnutie na súde a vec bola predložená talianskemu Kasačnému súdu. Tento súd sa obrátil na Súdny dvor, pretože mal pochybnosti o výklade práva Únie v oblasti ochrany pred nepriamou diskrimináciou zamestnanca, ktorý sa stará o svoje maloleté dieťa s ťažkým zdravotným postihnutím, a zdravotne postihnutou osobou nie je on sám. Súdny dvor vo svojej odpovedi uviedol, že zákaz nepriamej diskriminácie na základe zdravotného postihnutia v zmysle rámcovej smernice o rovnakom zaobchádzaní v zamestnaní a povolani sa vzťahuje aj na zamestnanca, ktorý je obeťou tejto diskriminácie z dôvodu, že poskytuje pomoc svojmu dieťaťu so zdravotným postihnutím.

 Rozsudok z 11. septembra 2025 vo veci Bervidi ([C-38/24](#))

↘ Dánsky zákon o verejnom bývaní má za cieľ znížiť percentuálny podiel rodinných obytných jednotiek patriacich do systému verejného bývania v „transformačných oblastiach“. Tieto oblasti sa vyznačujú predovšetkým tým, že počas posledných piatich rokov v nich podiel „príšahovalcov a ich potomkov z iných ako západných krajín“ presiahol 50 %. Na základe tohto zákona došlo k tomu, že časť nájomných zmlúv na obytné jednotky pre rodiny patriace do systému verejného bývania v dvoch obytných oblastiach v Slagelse a Kodani bola vypovedaná alebo mala byť vypovedaná v krátkom čase. Dánsky súd, ktorému boli predložené spory týkajúce sa týchto vypovedaní, sa zamýšľal nad otázkou, či predmetná právna úprava predstavuje priamu alebo nepriamu diskrimináciu na základe etnického pôvodu. Súdny dvor vo svojom rozsudku objasnil situácie, ktoré môžu predstavovať diskrimináciu na základe etnického pôvodu. Súdny dvor poukázal na to, že etnický pôvod vychádza z viacerých faktorov. Jedno kritérium, posudzované samostatne, ako napríklad štátna príslušnosť alebo krajina narodenia, nepostačuje na určenie príslušnosti k etnickej skupine. Na účely preskúmania prípadnej priamej diskriminácie je úlohou vnútroštátneho súdu, aby overil, či kritérium týkajúce sa podielu príšahovalcov a ich potomkov je skutočne založené na etnickom pôvode väčšiny obyvateľov „transformačných oblastí“ a či sa s uvedenými obyvateľmi z tohto dôvodu zaobchádza menej priaznivo, konkrétne napríklad či sú vystavení zvýšenému riziku predčasného ukončenia ich nájmu. Ak vnútroštátny súd konštatuje prípadnú nepriamu diskrimináciu, bude musieť overiť, či je táto diskriminácia napriek tomu odôvodnená. V tejto súvislosti mu prináleží sa najmä uistiť, že predmetný zákon primerane sleduje cieľ všeobecného záujmu a rešpektuje predovšetkým základné právo na rešpektovanie obydlia.

 Rozsudok z 18. decembra 2025 vo veci Slagelse Almennyttige Boligselskab, Afdeling Schackenborgvaenge ([C-417/23](#))

Právny štát

Charta základných práv Európskej únie, rovnako ako aj Zmluva o Európskej únii, výslovne uvádza právny štát ako jednu zo spoločných hodnôt členských štátov v zmysle článku 2 ZEÚ. Nezávislosť a nestrannosť súdov sú základnými prvkami právneho štátu.

✎ Poľský Ústavný súd v dvoch nálezoch rozhodol, že určité ustanovenia Zmlúv, ako ich vykladá Súdny dvor, sú v rozpore s vnútroštátnou Ústavou, a výslovne vo vzťahu k judikatúre Súdneho dvora týkajúcej sa práva na účinnú súdnu ochranu uviedol, že pri jej prijatí Súdny dvor prekročil právomoci, ktoré mu boli zverené (*ultra vires*). Komisia usudzovala, že tieto nálezy porušujú viaceré základné zásady práva Únie, vrátane jeho prednosti, a preto proti Poľsku podala na Súdny dvor žalobu o nesplnenie povinnosti. Súdny dvor tejto žalobe vyhovel a rozhodol, že Poľsko si nespĺnilo svoje povinnosti z dôvodu, že jeho Ústavný súd porušil zásadu účinnej súdnej ochrany, a tiež nerešpektoval prednosť, autonómiu, účinnosť, jednotné uplatňovanie práva Únie a záväzný účinok rozhodnutí Súdneho dvora. Súdny dvor vyhovel žalobe Komisie aj v tom rozsahu, v akom sa týkala závažných nezrovnalostí pri vymenovaní troch sudcov poľského Ústavného súdu a jeho predsedníčky, čím došlo k spochybneniu toho, či má tento Ústavný súd postavenie nezávislého a nestranného súdu zriadeného zákonom v zmysle práva Únie.

 Rozsudok z 18. decembra 2025 vo veci Komisia/Poľsko (Preskúmanie judikatúry Súdneho dvora *ultra vires* – Prednosť práva Únie) ([C-448/23](#))

✎ Všeobecný súd potvrdil, že Poľsko musí zaplatiť celkovú sumu vo výške približne 320,2 milióna eur ako denné penále uložené Súdnym dvorom po tom, čo Poľsko odmietlo pozastaviť určité reformy súdnictva z roku 2019, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Súdny dvor vtedy stanovil penále vo výške 1 milión eur denne od novembra 2021, a následne ho znížil na 500 000 eur denne v apríli 2023 po prijatí poľského zákona, ktorým sa čiastočne vyhovel rozhodnutiu Súdneho dvora. Keďže Poľsko dlžné sumy nezaplatilo, Komisia vymohla penále započítaním z európskych finančných prostriedkov, ktoré sa v zásade mali Poľsku poskytnúť. Poľsko napadlo šesť rozhodnutí o započítaní za obdobie od 15. júla 2022 do 4. júna 2023 s tvrdením, že na účely zníženia výšky penále mali byť legislatívne zmeny zohľadnené rýchlejšie. Všeobecný súd tieto tvrdenia v celom rozsahu zamietol, pričom konštatoval, že ani judikatúra poľského Ústavného súdu, ani zákon z júna 2022 nespôsobili zmiznutie výšky penále, a pripomenul, že zníženie, o ktorom Súdny dvor rozhodol v apríli 2023, má účinky len do budúcnosti. Kým si Poľsko nespĺnilo svoje povinnosti v plnom rozsahu a penále vo výške 1 milióna eur sa stále uplatňovalo, Komisia bola povinná zabezpečiť jeho vymáhanie v celej výške.

 Rozsudok z 5. februára 2025 vo veci Poľsko/Komisia ([T-830/22 a T-156/23](#), [T-1033/23](#))

Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

Základným nástrojom spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP) Európskej únie sú reštriktívne opatrenia alebo „sankcie“, ktoré sa využívajú ako súčasť integrovaného a komplexného prístupu zahŕňajúceho najmä politický dialóg. Únia ich využíva najmä na ochranu hodnôt, základných záujmov a bezpečnosti Únie, ako aj na predchádzanie konfliktom a posilnenie medzinárodnej bezpečnosti. Zmyslom sankcií je totiž dosiahnuť zmenu politiky alebo správania osôb či subjektov, proti ktorým sú namierené, s cieľom podporiť ciele SZBP.

✎ V dôsledku vojenskej agresie Ruska proti Ukrajine v roku 2022 prijala Európska únia celý rad reštriktívnych opatrení. V roku 2023 Rada Európskej únie rozšírila kritériá, na základe ktorých sa tieto opatrenia vzťahujú na určité osoby alebo subjekty. Jedno nové kritérium tak umožňuje zmraziť finančné prostriedky a hospodárske zdroje subjektov pôsobiacich v ruskom odvetví informačných technológií, ktoré sú držiteľmi licencie vydané Centrom Federálnej bezpečnostnej služby Ruskej federácie (ďalej len „FSB“) pre udeľovanie licencií, osvedčovanie a ochranu štátneho tajomstva alebo licencie na „zbrane a vojenské vybavenie“ vydané ruským ministerstvom priemyslu a obchodu. Positive Group PAO, ruská spoločnosť pôsobiaca v oblasti kybernetickej bezpečnosti, je prostredníctvom svojej dcérskej spoločnosti držiteľom takejto licencie a bola zaradená na zoznam sankcionovaných subjektov. Domáhala sa zrušenia tohto zápisu, ale Všeobecný súd jej žalobu zamietol. Tento súd dospel k záveru, že použité kritérium je jasné, právne predvídateľné a primerané sledovaným cieľom, ktoré spočívajú vo vyvíjaní tlaku na Moskvu a v obmedzení jej schopnosti vykonávať vojnové činnosti, a to aj v oblasti informácií. Rada sa nedopustila pochybenia, keď konštatovala, že spoločnosť sa má zaradiť na zoznam z dôvodu jej závislosti na licencií FSB, aj keď držiteľom tejto licencie je jej dcérska spoločnosť.

 Rozsudok z 10. septembra 2025 vo veci Positive Group/Rada ([T-573/23](#))

✎ Všeobecný súd Európskej únie potvrdil sankcie prijaté voči spoločnosti MegaFon, jednému z hlavných mobilných operátorov v Rusku. Rada zaradila túto spoločnosť na zoznam subjektov, na ktoré sa vzťahujú jej reštriktívne opatrenia, v roku 2023, keďže usúdila, že priamo podporuje ruské vojnové úsilie tým, že poskytuje služby, ktoré môže využívať armáda, predovšetkým v oblasti telekomunikácií. MegaFon sa domáhala zrušenia týchto rozhodnutí, pričom namietala nedostatok odôvodnenia, porušenie jej práva na obhajobu a neprimeraný zásah do jej slobody podnikania. Všeobecný súd tieto tvrdenia zamietol, pričom konštatoval, že Rada dostatočne presne vysvetlila dôvody týchto sankcií a nemala povinnosť daný podnik vopred vypočítať, aby sa tak zachoval efekt prekvapenia potrebný na ich účinnosť. Takisto rozhodol, že dané opatrenia síce majú vplyv na činnosť a dobré meno spoločnosti MegaFon, no stále sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie cieľa všeobecného záujmu, ktorým je obmedzenie ruských vojenských spôsobilostí v kontexte vojny na Ukrajine.

 Rozsudok z 15. januára 2025 vo veci MegaFon/Rada ([T-193/23](#))

CVRIA

Migrácia a azyl

Európska únia prijala súbor pravidiel na vytvorenie účinnej, humanitárnej a bezpečnej európskej migračnej politiky. Spoločný európsky azylový systém vymedzuje minimálne normy pre zaobchádzanie so všetkými žiadateľmi o azyl a vybavovanie ich žiadostí v celej Únii.

↳ Žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny o medzinárodnú ochranu môže byť zamietnutá v skrátanom konaní na hraniciach, pokiaľ je jeho krajina pôvodu členským štátom určená za „bezpečnú“. Súdny dvor objasnil, že toto určenie môže byť uskutočnené legislatívnym aktom, pod podmienkou, že tento akt môže byť predmetom účinného súdneho preskúmania. Zdroje informácií, na ktorých bolo toto určenie založené, musia byť žalobcovi a vnútroštátnemu súdu prístupné. Členský štát však krajinu nemôže zaradiť do zoznamu bezpečných krajín pôvodu, ak táto krajina neposkytuje dostatočnú ochranu všetkým svojim obyvateľom.

 Rozsudok z 1. augusta 2025 v spojených veciach Alace a Canpelli ([C-758/24 a C-759/24](#))

↳ Dvaja žiadatelia o azyl v Írsku boli nútení žiť v nedôstojných podmienkach, keďže im štát odmietol poskytnúť ubytovanie s odôvodnením, že jeho centrá sú preplnené. Súdny dvor rozhodol, že tento druh odmietnutia, a to aj v kontexte hromadného a nepredvídateľného prílevu žiadateľov o medzinárodnú ochranu, predstavuje závažné porušenie práva Únie a môže viesť ku vzniku zodpovednosti štátu. Súdny dvor pripomenul, že členské štáty sú podľa smernice o prijímaní povinné zabezpečiť žiadateľom o medzinárodnú ochranu také podmienky prijatia, ktoré im zaručia primeranú životnú úroveň, či už prostredníctvom ubytovania, finančnej pomoci, poukážok alebo kombinácie týchto foriem podpory dôstojného života.

 Rozsudok z 1. augusta 2025 vo veci The Minister for Children, Equality, Disability, Integration and Youth a i. ([C-97/24](#))

↳ Muž pôvodom z Iraku požiadal o azyl v Grécku, pričom uviedol, že existuje reálne ohrozenie jeho života. Jeho žiadosť bola zamietnutá a jeho opravný prostriedok bol následne vyhlásený za „zjavne nedôvodný“ len preto, že sa osobne nezúčastnil na konaní pred príslušnou komisiou. Grécka právna úprava totiž pre takýto prípad stanovovala automatickú domnienku, že podanie opravného prostriedku predstavuje zneužitie práva. Súdny dvor rozhodol, že toto pravidlo je v rozpore s právom Únie: požiadavka osobnej účasti na konaní o opravnom prostriedku je neprimeraná, keďže slúži len na overenie prítomnosti dotknutej osoby, a nie na jej skutočné vypočutie. Grécko malo na účely zabezpečenia skutočného prístupu k účinnému prostriedku nápravy poskytnúť iné, menej obmedzujúce riešenia, ako napríklad zastúpenie advokátom, dostavenie sa na určité miesto alebo len preukázanie prítomnosti.

 Rozsudok z 3. júla 2025 vo veci Al Nasiria ([C-610/23](#))

Spotrebitelia

Súdny dvor: garantovanie práv spotrebiteľov v rámci Európskej únie

[Pozrite si video](#)

Cieľom európskej spotrebiteľskej politiky je ochrana zdravia a bezpečnosti, ako aj hospodárskych a právnych záujmov spotrebiteľov bez ohľadu na to, kde v Únii bývajú a nakupujú alebo kam v rámci nej cestujú.

↘ Nemecká spoločnosť predávala potravinový doplnok na báze šafranu a melónovej šťavy, pričom tvrdila, že tento doplnok zlepšuje náladu a znižuje stres a únavu. Isté združenie napadlo túto reklamnú praktiku na súdoch, keďže sa domnievalo, že ide o zdravotné tvrdenia, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Súdny dvor rozhodol, že kým Komisia neukončí vedecké posúdenie zdravotných tvrdení o rastlinných látkach a nezaradí ich na oficiálne zoznamy, tieto tvrdenia sa nesmú používať v reklame, ibaže sa na ne vzťahuje prechodný režim, čo tak v tomto prípade nie je.

 Rozsudok z 30. apríla 2025 vo veci Novel Nutriology ([C-386/23](#))

↘ Nealkoholický nápoj sa nesmie uvádzať na trh pod názvom „nealkoholický gin“. Nemecké združenie na boj proti nekalej súťaži podalo proti spoločnosť PB Vi Goods na nemecký súd žalobu, ktorou sa domáhalo zákazu predaja nealkoholického nápoja s názvom „Virgin Gin Alkoholfrei“ (nealkoholický Virgin Gin). Súdny dvor pripomenul, že právo Únie vyhradilo názov „gin“ podľa právnych predpisov pre liehovinu, ktorá sa vyrába aromatizovaním etylalkoholu poľnohospodárskeho pôvodu plodmi borievky a ktorá má minimálny obsah alkoholu 37,5 %. Konštatoval, že doplnením označenia „nealkoholický“ sa táto kvalifikácia nezmenila a neumožnilo sa tým vyhnúť sa zákazu. Súdny dvor tiež konštatoval, že toto obmedzenie nezasahuje do slobody podnikania zaručenej Chartou, pretože nebráni uvádzaniu výrobku na trh ako takého, ale len používaniu vyhradeného názvu. Tento zákaz je primeraný, keďže jeho cieľom je chrániť spotrebiteľov pred akoukoľvek pravdepodobnosťou zámery, a tiež chrániť výrobcov ginu, ktorí konajú v súlade s právom Únie, pred nekalou hospodárskou súťažou.

 Pozri rozsudok z 13. novembra 2025 vo veci PB Vi Goods ([C-563/24](#))

↘ Francúzsky spotrebiteľ mal u spoločnosti Veracash účet v zlate a všimol si, že sa každodenne uskutočňovali výbery s kartou, o ktorej tvrdí, že ju nikdy nedostal. Tieto transakcie nahlásil spoločnosti Veracash takmer dva mesiace po prvom výbere, ale stále v zákonnej lehote trinástich mesiacov. Súdny dvor rozhodol, že používateľ karty môže stratiť nárok na vrátenie peňazí, ak neoprávnenú transakciu neoznámí „bez zbytočného odkladu“. V prípade straty, krádeže alebo zneužitia karty však stráca tento nárok len vtedy, ak konal úmyselne alebo s hrubou nedbanlivosťou, a len vo vzťahu k transakciám, ktoré nahlásil oneskorene.

 Rozsudok z 1. augusta 2025 vo veci Veracash ([C-665/23](#))

↘ Dvaja poľskí cestujúci si rezervovali pobyt „all inclusive“ v päťhviezdičkovom hoteli v Albánsku, ale hneď na druhý deň po ich príchode bola ich dovolenka výrazne negatívne ovplyvnená rozsiahlymi demolačnými prácami nariadenými miestnymi orgánmi. Po dobu niekoľkých dní ich budil neustály hluk z miesta demolačných prác, pričom došlo k zničeniu bazénov, promenády pri mori a prístupu k pláži. Zhoršili sa aj podmienky stravovania, kde museli čakať v radoch a vydávalo sa jedlo v obmedzenom množstve, pričom určité služby sa neposkytovali vôbec, a na konci pobytu boli začaté nové stavebné práce. Dovolenkujúci sa domnievali, že im vznikla majetková a nemajetková ujma, a preto sa obrátili na poľský súd s návrhom na vrátenie celej zaplatenej ceny a poskytnutie náhrady škody. Súdny dvor, ktorému boli v tejto veci položené otázky, rozhodol, že cestujúci má právo na vrátenie zaplatenej ceny v plnej výške nielen vtedy, keď služby neboli poskytnuté alebo boli poskytnuté nesprávne, ale aj vtedy, keď tieto služby síce boli čiastočne poskytnuté, no s natoľko vážnymi nedostatkami, že balík služieb bol zbavený celého svojho účelu a dovolenka objektívne stratila svoj význam. Ďalej uviedol, že toto posúdenie prináleží vnútroštátnemu súdu a že cieľom smernice je obnoviť zmluvnú rovnováhu, a to bez umožnenia uložiť sankcie. Súdny dvor však pripomenul, že organizátor sa nemôže zbaviť svojej zodpovednosti v prípade, že práce – napriek tomu, že o ich uskutočnení rozhodol orgán verejnej moci –, neboli pre neho nepredvídateľné alebo neodvratiteľné.

 Pozri rozsudok z 23. októbra 2025 vo veci Tuleka ([C-469/24](#))

↘ Európske a americké podniky, ktoré vyrábajú alebo používajú melamín, napadli na Všeobecnom súde rozhodnutie Európskej chemickej agentúry (ECHA), ktorým sa táto látka klasifikuje ako látka „vzbudzujúca veľmi veľké obavy“ z dôvodu závažných rizík pre zdravie a životné prostredie. Tieto subjekty tvrdili, že táto klasifikácia je založená na nesprávnej vedeckej analýze, a ďalej že počas konania neboli dostatočne vypočítané. Všeobecný súd ich tvrdenia zamietol a potvrdil rozhodnutie ECHA. Uviedol, že látku možno identifikovať ako nebezpečnú aj vtedy, ak jej vlastnosti nespôsobujú závažné účinky samy osebe, ale len v kombinácii. Takisto konštatoval, že postup stanovený v nariadení Únie „REACH“ (ktorého cieľom je chrániť ľudské zdravie a životné prostredie pred rizikami súvisiacimi s chemickými látkami) nezaručuje žiadne osobitné právo okrem možnosti predložiť pripomienky.

 Rozsudok z 9. júla 2025, Fritz Egger a i./ECHA (Melamín) a LAT Nitrogen Piesteritz a Cornerstone/ECHA ([T-163/23](#), [T-167/23](#))

Duševné vlastníctvo

Duševné vlastníctvo a Všeobecný súd Európskej únie

 [Pozrite si video](#)

Právna úprava Európskej únie v oblasti ochrany duševného vlastníctva (autorské práva) a priemyselného vlastníctva (ochranné známky, ochrana dizajnov) zlepšuje konkurencieschopnosť podnikov tým, že podporuje prostredie, ktoré podnecuje tvorivosť a inovácie.

✎ V roku 2019 podala talianska spoločnosť Nero Lifestyle na Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) prihlášku slovej ochrannej známky NERO CHAMPAGNE. Comité interprofessionnel du vin de Champagne (Medziodborový výbor pre šampanské víno) a Institut national de l'origine et de la qualité (INAO, Národný inštitút pre pôvod a kvalitu) proti tejto prihláške podali námietku. Tvrdili, že ochranná známka môže zneužívajúcim spôsobom ťažiť z dobrej povesti výrobkov s chráneným označením pôvodu Champagne, ktorých ochrana poskytuje záruku kvality z dôvodu ich zemepisného pôvodu. EUIPO námietku čiastočne zamietol a dané profesijné organizácie sa obrátili na Všeobecný súd. Všeobecný súd vo svojom rozsudku zrušil rozhodnutie EUIPO a námietke vyhovel. Prihláška ochrannej známky NERO CHAMPAGNE teda bola zamietnutá.

 Rozsudok z 25. júna 2025 vo veci Comité interprofessionnel du vin de Champagne a INAO/EUIPO – Nero Lifestyle (NERO CHAMPAGNE) ([T-239/23](#))

✎ Rubikova kocka nemôže byť chránená ako ochranná známka Únie: Všeobecný súd potvrdil zrušenie ochranných známk zapísaných pre tento slávny trojrozmerný hlavolam. EUIPO konštatoval, že tvar kocky, jej mriežkovaná štruktúra a rozlíšenie strán zodpovedajú technickým prvkom nevyhnutným pre jej fungovanie, na základe čoho im nie je možné poskytnúť ochranu právom ochranných známk. SPIN Master, majiteľka predmetných ochranných známk, tvrdila, že určité prvky, predovšetkým farby, nie sú technické. Všeobecný súd tieto tvrdenia zamietol, pričom vysvetlil, že farby sú len vedľajším detailom slúžiacim na rozlíšenie strán a že podstatná časť tvaru – štvorce, mriežkovaná štruktúra a rozlíšenie strán – zodpovedá technickej potrebe: umožniť otáčanie a identifikáciu prvkov hlavolamu. Vzhľadom na to, že všetky podstatné vlastnosti kocky súvisia s jej funkciou, nemôžu byť chránené ako ochranná známka, a rozhodnutia EUIPO boli preto potvrdené.

 Rozsudok z 9. júla 2025 vo veciach Spin Master Toys UK/EUIPO – Verdes Innovations (Tvar kocky so stranami s mriežkovanou štruktúrou) ([T-1170/23 až T-1173/23](#))

▼ Všeobecný súd zrušil rozhodnutia EUIPO, ktorými boli spoločnosti Ferrari zrušené jej práva k slovnej ochranej známke TESTAROSSA pre motorové vozidlá, náhradné diely, príslušenstvo a zmenšené modely, na základe toho, že EUIPO dospel k záveru, že ochranná známka sa v rokoch 2010 až 2015 riadne nepoužívala. Všeobecný súd konštatoval, že aj keď sa už model Testarossa od roku 1996 nevyrábala, ojazdené vozidlá boli počas dotknutého obdobia predávané autorizovanými koncesionármi a distribútormi a že toto používanie spolu s certifikačnou službou poskytovanou zo strany spoločnosti Ferrari predstavovalo riadne používanie ochranej známky s implicitným súhlasom výrobcu. Rovnako rozhodol aj vo vzťahu k náhradným dielom a príslušenstvu, ktorých pôvod bol overený v rámci certifikačnej služby. Pokiaľ ide o zmenšené modely, uviedol, že ochrannú známku používali tretie osoby s označením „oficiálny výrobok s licenciou Ferrari“, čo zaručovalo obchodný pôvod hračiek a preukazovalo riadne používanie, uskutočňované s implicitným súhlasom spoločnosti Ferrari. Všeobecný súd tak dospel k záveru, že Ferrari skutočne zachovala používanie ochranej známky TESTAROSSA vo vzťahu ku všetkým dotknutým výrobkom.

⚖️ Rozsudok z 2. júla 2025 vo veciach Ferrari/EUIPO – Hesse (TESTAROSSA) ([T-1103/23](#) a [T-1104/23](#))

Hospodárska súťaž

Európska únia zabezpečuje dodržiavanie pravidiel na ochranu voľnej hospodárskej súťaže. Praktiky, ktorých cieľom alebo dôsledkom je bránenie hospodárskej súťaži, jej obmedzenie alebo narušenie v rámci vnútorného trhu, sú zakázané a možno ich sankcionovať pokutami. Právo každej osoby domáhať sa náhrady škody spôsobenej protisúťažným správaním posilňuje operatívnosť pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže a môže odrádzať od správania, ktoré narúša voľnú hospodársku súťaž.

↘ Spoločnosť Apple si ponecháva províziu z predajnej ceny aplikácií tretích strán predávaných v jej App Store. Podľa dvoch holandských nadácií, ktoré ochraňujú kolektívne záujmy viacerých neidentifikovaných, ale identifikovateľných používateľov zariadení Apple, sú tieto provízie nadmerné a týmto používateľom vzniká škoda. Tieto nadácie ohlásili protisúťažné správanie spoločnosti Apple a obrátili sa na holandské súdy. Apple však spochybňuje právomoc holandského súdu, pretože údajná skutočnosť, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, sa nestala v Holandsku, a konkrétne v Amsterdame. Súdny dvor, ktorému bola v tejto súvislosti položená otázka, uviedol, že predmetný App Store je osobitne navrhnutý pre holandský trh. Škoda, ktorá bola údajne spôsobená pri nákupoch vykonaných v tomto virtuálnom priestore, sa teda môže prejaviť na tomto území, a to nezávisle od miesta, kde sa dotknutí používatelia nachádzali v čase nákupu. Holandský súd má teda medzinárodnú právomoc a miestnu príslušnosť.

Rozsudok z 2. decembra 2025 vo veci Stichting Right to Consumer Justice a Stichting App Stores Claims ([C-34/24](#))

↘ V roku 2018 talianska skupina Enel spustila v Taliansku aplikáciu JuicePass, ktorá umožňuje vodičom elektrických vozidiel vyhľadať a rezervovať si nabíjacie stanice. S cieľom uľahčiť jej používanie priamo na obrazovke informačno-zábavného systému motorového vozidla požiadala Enel spoločnosť Google, aby zabezpečila kompatibilitu tejto aplikácie s Android Auto, čo je jej systém riadenia pripojeného na internet. Google však odmietla prispôsobiť svoju platformu na zabezpečenie tejto interoperability, čo viedlo taliansky orgán na ochranu hospodárskej súťaže k uloženiu pokuty vo výške viac ako 100 miliónov eur za zneužitie dominantného postavenia. Google s uložením tejto sankcie nesúhlasila a obrátila sa na taliansku Štátnu radu, ktorá sa rozhodla položiť Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky. Súdny dvor konštatoval, že odmietnutie podniku v dominantnom postavení, ktorý vyvinul digitálnu platformu, zabezpečiť jej interoperabilitu s aplikáciou vyvinutou tretím podnikom, môže predstavovať zneužitie dominantného postavenia, a to aj v prípade, že táto platforma nie je nevyhnutná na obchodné využívanie danej aplikácie. Takéto zneužitie totiž možno konštatovať vtedy, ak bola platforma vyvinutá s perspektívou umožniť jej používanie tretími podnikmi a ak je spôsobilá aplikáciu zatriktívniť pre spotrebiteľov. Odmietnutie však môže byť odôvodnené, ak by zabezpečenie interoperability ohrozilo bezpečnosť alebo integritu platformy, alebo ak by zabezpečenie tejto interoperability nebolo možné z iných technických dôvodov. V ostatných prípadoch musí podnik v dominantnom postavení vyvinúť šablónu zabezpečujúcu túto interoperabilitu, a to v primeranej lehote potrebnej na tento účel, a prípadne za primeranú finančnú protihodnotu.

Rozsudok z 25. februára 2025 vo veci Alphabet a i. ([C-233/23](#))

✎ V roku 2015 podpísal belgický futbalový klub RFC Seraing zmluvy s maltskou spoločnosťou Doyen Sports, ktoré mu umožnili financovať svojich hráčov výmenou za časť ich majetkových práv. FIFA usudzovala, že tieto zmluvy sú v rozpore s jej pravidlami zakazujúcimi vlastníctvo majetkových práv tretími osobami, a preto klubu uložila sankcie, pričom tieto sankcie boli potvrdené Športovým arbitrážnym súdom (CAS) a následne švajčiarskym Federálnym súdom. RFC Seraing následne napadol tieto pravidlá na belgických súdoch. Súdny dvor, ktorému bola položená prejudiciálna otázka, dospel k záveru, že bránenie vnútroštátnym súdom v tom, aby preskúmali rozhodcovský rozsudok vydaný v rámci rozhodcovského konania – ktorého povinnosť uskutočnenia ukladá medzinárodný športový zväz – je v rozpore s právom Únie. Konštatoval, že rozhodnutia CAS musia podliehať účinnému súdnemu preskúmaniu. Toto preskúmanie musí umožňovať predovšetkým overenie ich zlučiteľnosti s verejným poriadkom Únie, do rámca ktorého patria okrem iného pravidlá práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže, ako aj základné slobody vnútorného trhu, ďalej dosiahnutie vydania predbežných opatrení a v prípade potreby tiež podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Vnútroštátny súd tak musí odmietnuť uplatniť akúkoľvek normu, či už vnútroštátnu alebo vydanú športovou asociáciou, ktorá by takémuto preskúmaniu bránila, a to s cieľom zaručiť ochranu športovcov a klubov v prípadoch, že rozhodnutie porušuje právo Únie, predovšetkým v oblasti hospodárskej súťaže alebo voľného pohybu.

 Rozsudok z 1. augusta 2025 vo veci Royal Football Club Seraing ([C-600/23](#))

✎ Všeobecný súd v podstate potvrdil rozhodnutie, ktorým Komisia konštatovala, že sedem veľkých investičných bánk sa v rokoch 2007 až 2011 podieľalo na karteli v odvetví európskych štátnych dlhopisov, a to prostredníctvom výmeny citlivých informácií a postupov zameraných na získanie neoprávnených výhod na primárnom a sekundárnom trhu. Komisia uložila pokuty vo výške 371 miliónov eur spoločnostiam Nomura, UBS a UniCredit, zatiaľ čo Bank of America, Natixis a NatWest neboli sankcionované z dôvodu premlčania alebo zhovievavosti. Spoločnosti Portigon bola pokuta stanovená v nulovej výške z dôvodu jej záporného čistého obratu. Všeobecný súd, na ktorý sa obrátilo šesť z týchto bánk, potvrdil existenciu jediného a pokračujúceho porušenia, ako aj zodpovednosť daných inštitúcií za konanie ich obchodníkov, pričom mierne znížil pokuty uložené spoločnosti Nomura, a to z dôvodu nesprávneho výpočtu Komisie, a spoločnosti UniCredit, pretože obdobie zohľadnené na účely jej protisúťažného správania bolo nadhodnotené. Všeobecný súd napokon potvrdil oprávnený záujem Komisie na konštatovaní porušenia aj vo vzťahu ku spoločnostiam Bank of America a Natixis, a to aj bez toho, aby im bola uložená pokuta, keďže ich identifikácia prispela k objasneniu rozsahu tajnej dohody.

 Rozsudok z 26. marca 2025 vo veciach UBS Group a UBS/Komisia, Natixis/Komisia, UniCredit a UniCredit Bank/Komisia, Nomura International a Nomura Holdings/Komisia, Bank of America a Bank of America Corporation/Komisia a Portigon/Komisia (Európske štátne dlhopisy) ([T-441/21](#), [T-449/21](#), [T-453/21](#), [T-455/21](#), [T-456/21](#), [T-462/21](#))

Justičná spolupráca

Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti zahŕňa opatrenia na podporu justičnej spolupráce medzi členskými štátmi. Táto spolupráca je založená na vzájomnom uznávaní rozsudkov a súdnych rozhodnutí a jej cieľom je harmonizovať vnútroštátne právne predpisy na boj proti nadnárodnej trestnej činnosti zaručením ochrany práv obetí, podozrivých osôb a osôb pozbavených slobody v rámci Únie.

✎ Bývalá vodkyňa ETA, ktorá už vo Francúzsku bola odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 20 rokov za skutky súvisiace s terorizmom, je v Španielsku trestne stíhaná za ten istý atentát spáchaný v roku 1997, čo by mohlo viesť k tomu, že celkový trest, ktorý by jej bol uložený, by dosiahol najmenej 50 rokov, bez zákonného obmedzenia. Súdny dvor, na ktorý sa obrátil španielsky súd s otázkou uplatňovania zásady *ne bis in idem*, pripomenul, že osobu nemožno v Únii stíhať dvakrát za ten istý skutok, hoci sa aj právna kvalifikácia v jednotlivých štátoch líši. Je úlohou španielskeho súdu overiť, či skutky, o ktorých sa rozhodlo vo Francúzsku, sú z hmotnoprávneho hľadiska totožné so skutkami, pre ktoré je osoba stíhaná v Španielsku.

⚖️ Rozsudok z 11. septembra 2025 vo veci MSIG ([C-802/23](#))

Súkromný život

Európska únia má podrobnú právnu úpravu ochrany osobných údajov. Spracúvanie a uchovávanie takýchto údajov musí spĺňať podmienky stanovené touto právnou úpravou, musí byť obmedzené na to, čo je nevyhnutne potrebné, a nesmie neprimerane zasahovať do práva na súkromie.

✎ Istá žena zistila, že na rumunskom webovom sídle www.publi24.ro bol uverejnený falošný inzerát, v ktorom sa uvádzalo, že ponúka sexuálne služby, a ktorý obsahoval bez jej súhlasu použité jej fotografie a telefónne číslo. Russmedia Digital, prevádzkovateľ stránky, inzerát do hodiny stiahol, no tento už bol skopírovaný na iných webových sídlach. Tejto žene bola v prvostupňovom konaní priznaná náhrada škody, no následne bola povinnosť tejto spoločnosti poskytnúť je náhradu škody zrušená v konaní o opravnom prostriedku z dôvodu, že táto spoločnosť je len poskytovateľom hostingu, a preto táto žena podala vec na Odvolací súd Kluž, ktorý sa obrátil na Súdny dvor s otázkou týkajúcou sa povinností online trhoviska podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov (GDPR). Súdny dvor konštatoval, že prevádzkovateľ online trhoviska je subjektom zodpovedným za spracúvanie osobných údajov obsiahnutých v inzerátoch, ktoré sú uverejnené na jeho platforme, a pred každým uverejnením musí identifikovať inzeráty obsahujúce citlivé údaje, overiť totožnosť alebo výslovný súhlas dotknutej osoby a v prípade, že tento súhlas nebol daný, musí uverejnenie odmietnuť. Ďalej objasnil, že prevádzkovateľ musí zaviesť technické opatrenia s cieľom zabrániť nezákonnému skopírovaniu citlivých inzerátov na iných webových sídlach, a že sa nemôže odvolávať na výnimku zo zodpovednosti stanovenú v smernici o elektronickom obchode, aby sa vyhol povinnostiam, ktoré ukladá GDPR.

 Rozsudok z 2. decembra 2025 vo veci Russmedia Digital a Inform Media Press ([C-492/23](#))

✎ Isté združenie napadlo pred francúzskym orgánom na ochranu osobných údajov povinnosť zákazníkov spoločnosti SNCF Connect uviesť pri nákupe online „pán“ alebo „pani“, pričom usudzovalo, že tento zber informácií o rodovej identite nie je podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov (GDPR) potrebný. Súdny dvor pripomenul, že zhromažďovať možno iba tie údaje, ktoré sú striktne potrebné, a že spracúvanie je zákonné len vtedy, ak je nevyhnutné na plnenie zmluvy alebo odôvodnené oprávneným záujmom, ktorý je jasne vysvetlený. Súdny dvor napokon uviedol, že nemôže platiť, že je toto spracúvanie odôvodnené oprávneným záujmom, vtedy, ak tento záujem nie je oznámený, ak prekračuje rámec toho, čo je striktne nevyhnutné, alebo ak predstavuje riziko porušovania základných práv, predovšetkým v oblasti diskriminácie na základe pohlavia. Zhromažďovanie údajov o oslovení zákazníkov nie je objektívne nevyhnutné, osobitne ak je jeho účelom personalizácia obchodnej komunikácie.

 Rozsudok z 9. januára 2025 vo veci Mousse ([C-394/23](#))

↘ Súkromná spoločnosť odmietla s rakúskou klientkou uzavrieť zmluvu o poskytovaní telefónnych služieb za odplatu vo výške 10 eur mesačne po tom, ako plne automatizovaným spôsobom rozhodla, že táto klientka nie je bonitná. Rakúsky súd konštatoval, že táto spoločnosť nedodržala všeobecné nariadenie o ochrane údajov (GDPR), pretože nevysvetlila, ako bolo jej rozhodnutie prijaté. Súdny dvor uviedol, že dotknutá osoba má právo na zrozumiteľné vysvetlenie, keď dochádza k spracúvaniu jej osobných údajov: treba uviesť, ktoré údaje boli použité a ako ovplyvnili výsledok, prípadne ukázať, čo by sa zmenilo, keby boli niektoré údaje iné. Na účely odmietnutia poskytnúť tieto informácie sa spoločnosť nemôže odvolávať na obchodné tajomstvo: ak poukazuje na obchodné tajomstvo, je na sudcovi alebo dozornom orgáne, aby rozhodol, do akej miery môže byť prístup poskytnutý.

 Rozsudok z 27. februára 2025 vo veci Dun & Bradstreet Austria ([C-203/22](#))

↘ Pán Philippe Latombe, francúzsky občan, sa domáhal zrušenia rozhodnutia Európskej komisie, ktorým sa povoľuje prenos osobných údajov z Európskej únie do Spojených štátov. Podľa jeho názoru systém USA neposkytuje dostatočnú ochranu, a to predovšetkým z dôvodu, že „Data Protection Review Court“ (Súd pre dohľad nad ochranou údajov, ďalej len „DPRC“) nie je nezávislým orgánom, a z dôvodu hromadného získavania údajov zo strany spravodajských služieb USA. Všeobecný súd žalobu zamietol. Konštatoval, že USA od prijatia nového prezidentského dekrétu z roku 2022 posilnili svoj právny rámec ochrany údajov a že DPRC má dostatočné záruky nezávislosti. Sudcovia totiž môžu byť odvolaní len z oprávnených dôvodov a spravodajské služby nemôžu mať na ich prácu žiadny vplyv. Všeobecný súd tiež konštatoval, že hromadné získavanie údajov nie je v rozpore s právom Únie, keďže DPRC zabezpečuje následné súdne preskúmanie. Európska komisia je napokon naďalej povinná neustále monitorovať dodržiavanie tohto rámca a môže pozastaviť platnosť rozhodnutia, ak dôjde k zníženiu úrovne ochrany, ktorú poskytuje systém USA.

 Rozsudok z 3. septembra 2025 vo veci Latombe/Komisia ([T-553/23](#))

↘ Všeobecný súd uložil Európskej komisii povinnosť zaplatiť sumu 400 eur ako náhradu škody nemeckému občanovi, ktorého osobné údaje boli prenesené do Spojených štátov, keď sa zapísal na podujatie na webovom sídle Konferencie o budúcnosti Európy. Pri použití možnosti „prihlásiť sa cez Facebook“ na stránke EU Login bola IP adresa dotknutej osoby zaslaná spoločnosti Meta Platforms bez primeranej záruky, pričom v danom čase neexistovalo žiadne rozhodnutie o primeranosti. Všeobecný súd konštatoval, že tento prenos treba pripísať Komisii, ktorá nedodržala žiadnu z podmienok stanovených právom Únie na zasielanie údajov do tretej krajiny. Všeobecný súd uznal existenciu dostatočne závažného porušenia právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom, a nemajetkovej ujmy spojenej s neistotou, pokiaľ ide o spracovanie údajov, čo zakladá mimozmluvnú zodpovednosť Únie.

 Rozsudok z 8. januára 2025 vo veci Bindl/Komisia ([T-354/22](#))

Životné prostredie

Súdny dvor a životné prostredie

[Pozrite si video](#)

Európska únia sa zaväzuje zachovávať a zlepšovať kvalitu životného prostredia a chrániť ľudské zdravie. Ak Súdny dvor určí, že došlo k nesplneniu povinnosti stanovenej právom Únie, dotknutý členský štát je povinný bezodkladne vykonať rozsudok. Ak sa Komisia domnieva, že členský štát nevykonala rozsudok, môže podať novú žalobu s návrhom na uloženie peňažných sankcií.

✎ Voči Grécku bolo konštatované porušenie povinnosti vykonať rozsudok z roku 2014, ktorým mu bolo nariadené ukončiť využívanie skládky nachádzajúcej sa v národnom morskom parku na Zakynthose, ktorý je chráneným biotopom korytnačky „Caretta-Caretta“. Napriek rokovaniam s Komisiou v rokoch 2014 až 2023 nebola skládka zatvorená ani upravená v súlade so smernicami Únie týkajúcimi sa odpadu a do konca roka 2017 sa na ňu naďalej vyvážal odpad. Vzhľadom na toto pretrvávajúce porušovanie uložil Súdny dvor Grécku pokutu vo výške 12 500 eur za každý deň omeškania až do úplného vykonania rozsudku, ako aj paušálnu sumu vo výške 5,5 milióna eur, a to vzhľadom na závažnosť a dĺžku trvania porušovania, jeho riziká pre zdravie a životné prostredie a opakované porušenia zo strany Grécka v oblasti nakladania s odpadom.

 Rozsudok z 9. októbra 2025 vo veci Komisia/Grécko (Výkon rozsudku vo veci skládky na Zakynthose) ([C-368/24](#))

✎ Zlé nakladanie s komunálnymi odpadovými vodami v Taliansku znova priviedlo tento štát pred Súdny dvor. Viac ako dvadsať rokov po uplynutí lehôt stanovených v príslušnej smernici Únie a takmer desať rokov po vydaní prvého rozsudku v roku 2014 viacero talianskych aglomerácií naďalej vypúšťalo odpadové vody bez riadneho zberu alebo čistenia. V danom čase už Súdny dvor konštatoval porušenie povinností týkajúce sa 41 aglomerácií. Napriek zlepšeniam pritom v piatich z nich, najmä na Sicílii a v údolí Aosty, stále nedošlo k uvedeniu do súladu a pokiaľ ide o štyri z nich, porušenia pretrvávali ešte aj počas pojednávania, ktoré sa konalo v novembri 2024. Vzhľadom na túto situáciu sa Európska komisia obrátila na Súdny dvor s návrhom na uloženie finančných sankcií. Súdny dvor konštatoval, že Taliansko nevykonalo rozsudok z roku 2014 v stanovenej lehote, a uviedol, že toto dlhotrvajúce porušovanie vážne poškodilo životné prostredie, a to predovšetkým preto, že predmetné vypúšťanie sa uskutočňovalo v citlivých oblastiach. Z uvedeného dôvodu Taliansku uložil paušálnu pokutu vo výške 10 miliónov eur spolu s penále vo výške viac ako 13 miliónov eur za každý polrok omeškania až do úplného splnenia povinnosti, pričom zohľadnil závažnosť porušovania, jeho mimoriadne dlhé trvanie a platobnú schopnosť členského štátu.

 Rozsudok z 27. marca 2025 vo veci Komisia/Taliansko (Čistenie komunálnych odpadových vôd) ([C-515/23](#))

✎ V Slovinsku viedlo nakladanie s odpadom na skládke v obci Teharje, známej pod názvom Bukovžlak, k novému sporu pred Súdny dvorom. Počas niekoľkých rokov sa tam ukladala výkopová zemina bez toho, aby vnútroštátne orgány kontrolovali prítomnosť iného odpadu alebo prijali opatrenia potrebné na odstránenie odpadu, na ktorý sa nevzťahovalo povolenie, čím tak vznikla nelegálna skládka. V rozsudku z roku 2015 Súdny dvor konštatoval, že táto situácia predstavuje porušenie práva Únie v oblasti nakladania s odpadom. Opatrenia vyžadované na sanáciu lokality však neboli vykonané v stanovených lehotách. Vzhľadom na túto pretrvávajúcu nečinnosť sa Európska komisia znova obrátila na Súdny dvor a navrhla uloženie finančnej sankcie. Súdny dvor konštatoval, že Slovinsko nevykonalo rozsudok z roku 2015 napriek času, ktorý mu na to bol poskytnutý, a uviedol, že toto meškanie nemožno odôvodniť ani pandémiou Covid-19. Poukázal na to, že toto dlhodobé porušovanie spôsobovalo po dobu viac ako deviatich rokov vážne riziká pre životné prostredie a ľudské zdravie. V dôsledku uvedeného uložil Slovinsku paušálnu pokutu vo výške 1,2 milióna eur, pričom zohľadnil závažnosť a dĺžku trvania porušenia, ako aj platobnú schopnosť členského štátu.

 Rozsudok z 8. mája 2025 vo veci Komisia/Slovinsko (Skládka Bukovžlak) ([C-318/23](#))

✎ Rakúsko sa domáhalo zrušenia delegovaného nariadenia z roku 2022, ktorým Európska komisia za prísnych podmienok zahrnula určité činnosti týkajúce sa jadrovej energie a fosílného plynu do taxonómie udržateľných investícií. Všeobecný súd túto žalobu zamietol a potvrdil, že Komisia neprekročila právomoci, ktoré jej zveril normotvorca Únie. Uviedol, že výroba jadrovej energie je takmer bez emisií skleníkových plynov a že energia z obnoviteľných zdrojov zatiaľ nemôže spoľahlivo poskytovať všetku potrebnú elektrickú energiu. Všeobecný súd tiež konštatoval, že Komisia dostatočne zohľadnila riziká jadrovej energie, pričom nemusela vyžadovať vyššiu úroveň ochrany, než akú stanovujú existujúce normy. Pokiaľ ide o fosílny plyn, jeho zahrnutie sa považovalo za zlučiteľné s právom Únie, pretože je založené na postupnom znižovaní emisií, a pritom zároveň zaručuje bezpečnosť dodávok energie.

 Rozsudok z 10. septembra 2025 vo veci Rakúsko/Komisia ([T-625/22](#))

✎ Španielsko a viaceré organizácie rybárov z Galície a Astúrie napadli nariadenie Európskej komisie, ktorým sa určujú hlbokomorské rybolovné oblasti, v ktorých je známy alebo predpokladaný výskyt citlivých morských ekosystémov, kde platí zákaz rybolovu s výstrojom na lov rýb pri dne. Všeobecný súd ich žaloby zamietol a potvrdil, že toto určenie je založené na spoľahlivých vedeckých kritériách, ktoré sú založené na preukázanej alebo pravdepodobnej prítomnosti chránených druhov a na vlastnostiach ekosystémov. Komisia nebola povinná posúdiť vplyv každého typu výstroja ani hospodárske dôsledky týchto opatrení. Všeobecný súd tiež konštatoval, že použitá metodika, založená na odporúčaní Medzinárodnej rady pre výskum mora, neprekračuje rámec voľnej úvahy Komisie. Napokon zamietol tvrdenia založené na údajnom porušení pravidiel spoločnej rybárskej politiky alebo zásady proporcionality, pričom uviedol, že zákaz sa nevzťahuje na všetky druhy rybolovu pri dne a že sa nepreukázalo, že určitý pasívny výstroj by nemal škodlivé účinky na tieto krehké ekosystémy.

 Rozsudok z 11. júna 2025 vo veciach Španielsko/Komisia a Madre Querida a i./Komisia ([T-781/22](#), [T-681/22](#))

Informačná spoločnosť

Súdny dvor v digitálnom svete

[Pozrite si video](#)

Európska únia zohráva kľúčovú úlohu pri rozvoji informačnej spoločnosti s cieľom vytvoriť priaznivé prostredie pre inovácie a konkurencieschopnosť, a to s dôrazom na ochranu práv spotrebiteľa a zabezpečovanie právnej istoty. Garantuje spravodlivé a otvorené digitálne trhy a odstraňuje prekážky cezhraničných online služieb v rámci vnútorného trhu s cieľom zabezpečiť ich voľný pohyb.

↘ Európska komisia v apríli 2023 označila internetový obchod Zalando za „veľmi veľkú online platformu“ podľa nariadenia o digitálnych službách (DSA), pretože jeho služby využíva každý mesiac viac ako 83 miliónov ľudí, čo výrazne presahuje prah 45 miliónov stanovený v nariadení. Zalando napadol toto označenie, no Všeobecný súd jeho žalobu zamietol. Potvrdil, že Zalando je online platformou, keďže prostredníctvom svojho „Partner Programm“ poskytuje hosting predajcom v postavení tretích strán, aj keď jeho vlastná priama predajná činnosť („Zalando Retail“) do tejto kategórie nespadá. Komisia opodstatnene usúdila, že všetci používatelia boli vystavení informáciám od predajcov v postavení tretích strán. Všeobecný súd zamietol aj tvrdenia založené na porušení zásad právnej istoty, rovnosti zaobchádzania a proporcionality, pričom pripomenul, že takéto platformy musia podliehať prísnejším povinnostiam s cieľom obmedziť riziká šírenia nebezpečných alebo nezákonných výrobkov.

 Rozsudok z 3. septembra 2025 vo veci Zalando/Komisia ([T-348/23](#))

↘ Všeobecný súd zrušil rozhodnutia, ktorými Európska komisia stanovila poplatok za dohľad na rok 2023, ktorý majú Facebook, Instagram a TikTok ako „veľmi veľké online platformy“ povinnosť platiť podľa nariadenia o digitálnych službách (DSA). Všeobecný súd uviedol, že metóda použitá na výpočet poplatku, založená na priemernom mesačnom počte používateľov, mala byť prijatá v delegovanom akte, a nie iba vo vykonávacích rozhodnutiach, pretože je základným prvkom výpočtu. Keďže však žiadna chyba nemá vplyv na povinnosť týchto platforiem platiť poplatok, Všeobecný súd dočasne zachoval účinky zrušených rozhodnutí, kým Komisia prijme metodiku, ktorá bude v súlade s právnymi predpismi, a nové rozhodnutia. Toto prechodné obdobie však nesmie presiahnuť dvanásť mesiacov odo dňa nadobudnutia platnosti rozsudkov.

 Rozsudok z 10. septembra 2025 vo veciach Meta Platforms Ireland/Komisia a Tiktok Technology/Komisia ([T-55/24](#), [T-58/24](#))

▼ Všeobecný súd zamietol žalobu spoločnosti Amazon, ktorou sa domáhala zrušenia rozhodnutia Európskej komisie, ktorým sa platforma Amazon Store označuje za „veľmi veľkú online platformu“ podľa nariadenia o digitálnych službách (DSA), ktorým sa stanovujú prísnejšie povinnosti pre služby s viac ako 45 miliónmi používateľov v Únii. Amazon namietala porušenie viacerých základných práv zaručených Chartou základných práv EÚ vrátane slobody podnikania, práva vlastníť majetok, rovnosti pred zákonom, slobody prejavu, ako aj práva na rešpektovanie súkromného života a dôverných informácií. Všeobecný súd však konštatoval, že povinnosti uložené na základe DSA síce môžu zapríčiniť vznik nákladov a môžu mať vplyv na organizáciu platformy, no sú stanovené zákonom a sú primerané a odôvodnené cieľom všeobecného záujmu, ktorým je predchádzanie systémovým rizikám spojeným s veľmi veľkými platformami, predovšetkým šíreniu nezákonného obsahu, a ochrana spotrebiteľa. Na základe uvedeného dospel k záveru, že napadnuté opatrenia, akým je aj možnosť odporúčania bez profilovania, verejný register reklám či prístup výskumných pracovníkov k údajom, nenarúšajú podstatu namietaných práv a podliehajú prísnyim zárukám dôvernosti a bezpečnosti.

⚖️ Rozsudok z 19. novembra 2025 vo veci Amazon EU/Komisia ([T-367/23](#))

Prístup k dokumentom

Transparentnosť verejného života je základnou zásadou Európskej únie. To znamená, že každý občan alebo právnická osoba v rámci Únie má v zásade prístup k dokumentom európskych inštitúcií.

Novinárka z *New York Times* požiadala Európsku komisiu o prístup k správam medzi predsedníčkou Ursulou von der Leyenovou a generálnym riaditeľom spoločnosti Pfizer, keďže sa domnievala, že tieto správy patrili do rámca rokovaní o nákupe vakcín proti ochoreniu Covid-19. Komisia žiadosť zamietla s tvrdením, že tieto správy nemá k dispozícii. Všeobecný súd však konštatoval, že poskytnuté vysvetlenia boli vágne a nekonzistentné a že Komisia jasne neuviedla, kde a ako tieto dokumenty hľadala, ani či boli správy odstránené alebo stratené. Okrem toho novinárka poskytla dôveryhodné dôkazy o tom, že k zasielaniu takýchto správ veľmi pravdepodobne došlo. Všeobecný súd konštatoval, že európska inštitúcia nemôže jednoducho len poprieť, že by disponovala dokumentmi, a neuviesť pre to žiadne vážne dôkazy, čo platí predovšetkým v prípade tak významných verejných rozhodnutí. Rozhodnutie Komisie o zamietnutí prístupu k dokumentom preto zrušil.

 Rozsudok zo 14. mája 2025 vo veci Stevi a The New York Times/Komisia ([T-36/23](#))

Riaditeľstvo výskumu a dokumentácie ponúka príslušníkom právnického povolania v rámci svojej Zbierky zhrnutí jednak „[Výber najdôležitejších rozsudkov](#)“ a jednak „[Mesačné bulletiny judikatúry](#)“ Súdneho dvora a Všeobecného súdu.

B

Administratívny aparát
v službách súdnictva

A. Úvodné slovo tajomníka

Alfredo Calot Escobar

Tajomník Súdneho dvora

Rok 2025 bol dôležitým medzníkom vo vývoji danej inštitúcie – ambicióznym rokom zameraným na posilnenie základov, na ktorých je vybudovaná, a zároveň na prípravu na budúce zmeny.

V čase rozmachu nových technológií, určitej reorganizácie trhu práce, ale aj v kontexte vysokých očakávaní voči Únii je potrebné pripomenúť hodnoty, na ktorých je fungovanie Súdneho dvora založené – kvalita a rýchlosť súdnictva, blízkosť k občanom, jazyková a kultúrna rozmanitosť či optimálne riadenie zdrojov, ktoré mu boli zverené. Práve s cieľom zabezpečiť zachovanie týchto hodnôt Súdny dvor úspešne realizoval viacero strategických projektov, ktoré mu majú umožniť čeliť očakávaným zmenám.

Pokiaľ ide o súdnu činnosť, rok 2025 bol prvým celým rokom od nadobudnutia účinnosti **čiasťočnéno prenoso právomoci v oblasti návrhov na začatie prejudiciálneho konania zo Súdneho dvora na Všeobecný súd**. Všetky útvary inštitúcie, ktoré prešli dôkladnou prípravou, zabezpečili plynulú a úspešnú uskutočnenie reformy, čo svedčí o ich schopnosti prispôbiť sa a ich spôsobilosti podporovať oba súdy pri riešení ich nových výziev. Prvá bilancia uplatňovania reformy je veľmi pozitívna, keďže boli dosiahnuté všetky ciele: presun prispieva k zlepšeniu vybavovania vecí a k plnému využívaniu výhod vyplývajúcich z reformy štruktúry Súdneho dvora Európskej únie, a to v prospech všetkých osôb podliehajúcich súdnej právomoci. Zároveň boli úspešne zavedené nové pravidlá, pokiaľ ide o zverejňovanie pripomienok v prejudiciálnych konaniach, a tieto zabezpečujú lepšie pochopenie mechanizmu prejudiciálneho konania a právnych otázok, o ktorých sa koná.

Priblíženie Súdneho dvora občanom bolo tiež jednou z priorit tohto roka. Útvary inštitúcie zodpovedné za komunikáciu a informačné technológie v úzkej spolupráci vynaložili značné úsilie na vytvorenie nového webového sídla Súdneho dvora, na ktorom sa nachádza aj kompletne inovovaný vyhľadávač, a tiež konsolidovaný systém vysielania pojednávani na internete. Súčasne sa posilnila rozmanitosť komunikačných kanálov, najmä spustením Curia Web TV, nového moderného a vzdelávacieho nástroja, ktorý v podobe atraktívnych audiovizuálnych formátov

prispieva k lepšiemu pochopeniu súdnej činnosti. Inými slovami, inštitúcia si nielenže vytvorila prehľadnejšie a používateľsky ústretovejšie webové sídlo: po vyvinutí úsilia o posilnenie svojej prítomnosti na sociálnych sieťach dokončila modernizáciu svojej politiky externej komunikácie smerom k širokej verejnosti a mladým generáciám.

Atraktívnosť bola okrem toho hlavnou charakteristickou črtou **politiky ľudských zdrojov** Súdneho dvora, ktorý realizoval viacero iniciatív s cieľom posilniť svoju schopnosť vzbudiť záujem uchádzačov zo všetkých členských štátov a so všetkými profilmi. Inštitúcia sa tak zaviazala vytvárať atraktívnejšie, inkluzívnejšie a zrozumiteľnejšie postupy prijímania do zamestnania s cieľom rozšíriť počet uchádzačov, ktorí by mali záujem využiť možnosť pracovať pre Súdny dvor. Niektoré opatrenia boli priamo zamerané na zlepšenie podmienok stáží, aby sa tak zabezpečil rovnaký prístup k stážam pre všetkých mladých absolventov, ktorí sa chcú o inštitúcii dozvedieť viac. Ďalšie spočívali v prehĺbení zvyšovania informovanosti v členských štátov, ktorých štátni príslušníci sú v rámci inštitúcie zastúpené pomenej, s neustálou snahou o posilnenie kultúrnej a jazykovej rozmanitosti jej zamestnancov. Viaceré iniciatívy napokon umožnili Súdnemu dvoru zlepšiť svoju politiku prístupnosti a inklúzie s cieľom poskytnúť osobám so zdravotným postihnutím možnosť trvalo sa zamestnať v inštitúcii a prispieť k tomu, aby bola táto inštitúcia v tejto oblasti čoraz ústretovejšia.

Verný svojmu inovačnému duchu Súdny dvor dosiahol významný pokrok v oblasti technológií. Pokračovala integrácia a vývoj **nástrojov založených na umelej inteligencii**, pričom sa zároveň vykonala dôležitá práca na vytvorení etického rámca, ktorý je plne prispôbený požiadavkám súvisiacim so súdnou úlohou Súdneho dvora. Počnúc prípravou Etickej charty integrácie umelej inteligencie až po vypracovanie osobitných usmernení upravujúcich používanie nástrojov umelej inteligencie zavedených v inštitúcii táto inštitúcia vynaložila úsilie na uľahčenie využívania čoraz sľubnejších nástrojov. Tieto nástroje si však vyžadujú správne pochopenie ich medzí, súvisiacich rizík a potreby vždy zabezpečiť ľudský dohľad. Súdny dvor teda naďalej odhodlane, no obozretne napredoval, predovšetkým v podobe rozšírenia vzdelávacích programov ponúkaných zamestnancom, aby im poskytol podporu v súvislosti s týmito novými postupmi.

Silné hodnoty, jasné ambície a neustále potvrdzovaný záväzok v prospech kvality európskeho súdnictva: tak možno s hrdosťou zhrnúť rok 2025, pokiaľ ide o útvary inštitúcie.

B. Kľúčové udalosti roka

↘ Rok 2025: prelomový rok pre reformu súdnictva Únie

Rok 2025 bol prvým celým rokom realizácie čiastočného prenosu prejudiciálnej právomoci zo Súdneho dvora na Všeobecný súd a predstavuje vyvrcholenie dlhodobého intenzívneho procesu. Základy tejto reformy boli položené už v Niceskom dohovore (2001) a následne potvrdené v rámci reformy súdnej architektúry v roku 2015.

Jej cieľom bolo posilniť efektívnosť súdneho systému Únie prostredníctvom zabezpečenia lepšej rovnováhy medzi pracovným zaťažením Súdneho dvora a Všeobecného súdu. Uskutočnenie tejto reformy bolo možné vďaka zdvojnásobeniu počtu sudcov Všeobecného súdu, čo sa podarilo plne dosiahnuť v roku 2022 a čím sa tomuto súdu poskytli potrebné kapacity na vybavovanie dodatočných vecí.

Jej realizácia si vyžiadala významné zmeny Štatútu a procesných pravidiel. Zmeny Štatútu navrhnuté Súdny dvorom boli prijaté Európskym parlamentom a Radou Európskej únie. Zmeny rokovacích poriadkov, ktoré nasledovali po revízii Štatútu s cieľom zabezpečiť jeho vykonávanie, boli zase odsúhlasené Radou.

Posledná fáza tejto reformy bola ukončená 1. októbra 2024, keď nadobudli účinnosť nové pravidlá, ktorými sa vykonáva čiastočný prenos prejudiciálnej právomoci na Všeobecný súd a modernizujú konania na oboch súdoch. Po uplynutí celého roka realizácie prvá bilancia reformy ukazuje, že Súdny dvor a Všeobecný súd plne integrovali tieto nové spôsoby fungovania k spokojnosti všetkých účastníkov prejudiciálneho konania.

Čo je návrh na začatie prejudiciálneho konania?

Právo Únie je súčasťou vnútroštátneho práva každého členského štátu Únie. Z toho vyplýva, že na právo Únie sa možno odvolávať pred vnútroštátnymi súdmi, ktoré priamo uplatňujú právo Únie.

Vnútroštátni sudcovia, ktorí majú pochybnosti o tom, ako sa má v danej veci vykladať právo Únie, môžu – a v určitých prípadoch musia – položiť otázky Súdnemu dvoru, a pokiaľ ide o určité osobitné oblasti, Všeobecnému súdu. Môže im tak byť poskytnuté objasnenie významu ustanovenia práva Únie, či dokonca jeho platnosti. To im umožňuje správne a jednotne uplatňovať právo Únie.

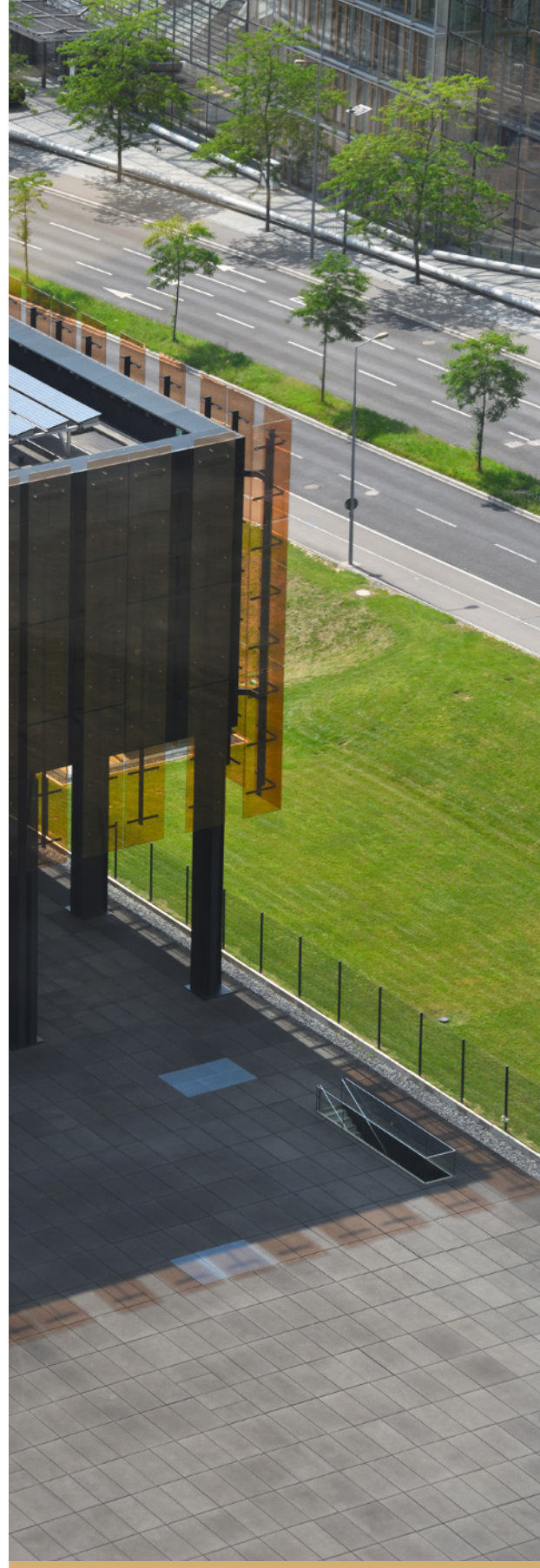
Právomoc Všeobecného súdu v prejudiciálnom konaní

Všeobecný súd má v súčasnosti právomoc preskúmať návrhy na začatie prejudiciálneho konania týkajúce sa osobitných, jasne vymedzených oblastí, ktoré sú dostatočne oddeliteľné od iných oblastí a ktoré predstavovali významný podiel na objeme judikatúry Súdneho dvora. Táto reforma tak umožňuje skutočné zníženie zaťaženia Súdneho dvora tým, že na Všeobecný súd prenáša právomoc vo vzťahu k prejudiciálnym otázkam týkajúcim sa viacerých osobitných oblastí, ktorými sú konkrétne: 1/spoločný systém DPH, 2/spotrebné dane, 3/Colný kódex, 4/nomenklatúrne zatriedenie tovaru, 5/náhrada a pomoc cestujúcim v prípade odmietnutia nástupu do lietadla, meškania alebo zrušenia a 6/ systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov.

Jednotné kontaktné miesto: efektívny postup

Reformou sa nezmenil postup podávania návrhov na začatie prejudiciálneho konania: všetky sa naďalej podávajú na Súdny dvor. Mechanizmus „jednotného kontaktného miesta“ však umožňuje identifikovať návrhy, ktoré patria do právomoci Všeobecného súdu. O ponechaní veci na Súdnom dvore alebo o jej postúpení rozhoduje buď predseda Súdneho dvora po vypočutí podpredsedu a prvého generálneho advokáta, alebo Súdny dvor na plenárnom zasadnutí.

Na Všeobecnom súde sú po novom na rozhodovanie v týchto veciach príslušné dve špecializované komory, ktoré sú v zásade zložené z piatich sudcov. Okrem toho sú niektorí sudcovia Všeobecného súdu poverení vykonávať aj funkciu generálneho advokáta Všeobecného súdu s cieľom zabezpečiť konanie ekvivalentné konaniu na Súdnom dvore.

Odvolaie a preskúmanie

V prejudiciálnom konaní vzhľadom na povahu konania nemožno proti rozhodnutiam Všeobecného súdu podať odvolanie na Súdny dvor. Existuje však mechanizmus preskúmania: prvý generálny advokát Súdneho dvora môže v lehote jedného mesiaca navrhnúť Súdnemu dvoru, aby preskúmal rozhodnutie Všeobecného súdu, ak existuje vážne riziko narušenia jednoty alebo vnútorného súladu práva Únie.

Bilancia po jednom roku

Od nadobudnutia účinnosti reformy už nové jednotné kontaktné miesto vybavilo takmer sto návrhov na začatie prejudiciálneho konania. Takmer 85 % z nich bolo postúpených Všeobecnému súdu, pretože patrili výlučne do niektorej zo šiestich oblastí osobitnej právomoci stanovených v rámci nového systému.

Návrhy na začatie prejudiciálneho konania predložené Všeobecnému súdu – Právne oblasti, o ktoré ide v konaní vo veci samej		
	2024	2025
Spoločný systém DPH	8	24
Spotrebné dane	6	7
Colný kódex	1	8
Nomenklatúrne zatriedenie tovaru	1	7
Náhrada a pomoc cestujúcim (odmietnutie nástupu do lietadla, meškanie alebo zrušenie)	3	18
Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov	-	1
Celkovo	19	65

V roku 2025 sa Všeobecný súd zaoberal prvými vecami, ktoré na neho boli postúpené v rámci nového mechanizmu. Šestnásť vecí tak bolo ukončených bez toho, aby bolo potrebné uskutočniť pojednávanie alebo si vyžiadať návrhy generálneho advokáta. Väčšinu z nich – jedenásť vecí – bolo možné ukončiť uznesením. V piatich veciach sa rozhodlo rozsudkom. Čas, v akom boli veci vybavené, sa ukázal byť mimoriadne krátky: v priemere 10,9 mesiaca v prípade vecí rozhodnutých rozsudkom, od jednotného kontaktného miesta až po konečné rozhodnutie (v priemere 6,2 mesiaca, ak sa zohľadnia veci rozhodnuté rozsudkom alebo uznesením).

Systém teda funguje efektívne a prvé výsledky ukazujú, že reforma dosahuje svoje ciele: urýchliť vybavovanie prípadov a vyvážiť pracovné zaťaženie súdov Únie v prospech občanov a podnikov.

Chcete sa dozvedieť viac?

S cieľom umožniť odborníkom v oblasti práva, a najmä vnútroštátnym sudcom, lepšie pochopiť fungovanie jednotného kontaktného miesta a kritériá rozdelenia právomocí, uverejnila inštitúcia [dokument](#) o uplatňovaní nových pravidiel týkajúcich sa čiastočného prenosu prejudiciálnej právomoci na Všeobecný súd. Tento dokument, ktorý je k dispozícii na webovom sídle Súdneho dvora, obsahuje zoznam návrhov podaných v rámci prvého roka po nadobudnutí účinnosti reformy a pri každom návrhu sa v ňom uvádza, či bol postúpený Všeobecnému súdu alebo zostal na Súdnom dvore, spolu s príslušným odôvodnením.

<https://curia.europa.eu/site/article50breport>

Rozdelenie právomocí medzi Súdny dvorom a Všeobecným súdom

[Pozrite si video](#)

↘ Zvýšenie transparentnosti európskeho súdnictva

Rok 2025 predstavuje dôležitý medzník v komunikačnej politike Súdneho dvora. Vďaka technologickému pokroku a snahe o väčšiu zrozumiteľnosť a priblíženie európskeho súdnictva občanom prehĺbila inštitúcia viacero iniciatív zameraných na modernizáciu jej informačných kanálov a podporu lepšieho pochopenia jej úlohy a činnosti zo strany verejnosti.

Nové sociálne siete pre väčšiu blízkosť k občanom

Sociálne siete sú dnes súčasťou každodenného života občanov a pre mnohých z nich, najmä pre mladšiu generáciu, predstavujú dôležitý zdroj informácií. S cieľom reagovať na túto potrebu a zabezpečiť tak šírenie spoľahlivých a správnych informácií o činnostiach Súdneho dvora čo najbližšie k občanom rozšíril Súdny dvor svoju prítomnosť na sociálnych sieťach, keď v roku 2025 otvoril účty na štyroch nových platformách: Bluesky, Threads, WhatsApp a Instagram.

Vďaka týmto novým kanálom, ktoré dopĺňajú informačnú ponuku Súdneho dvora na LinkedIn, X, YouTube a Mastodon, je Súdny dvor schopný osloviť nové skupiny verejnosti a poskytovať informácie – spôsobom prispôbeným ich potrebám a priamo s nimi – o svojej činnosti, ako aj o význame jeho úlohy pri ochrane práv občanov a zachovaní Európy založenej na demokratických hodnotách.

Verejnosť tak môže kedykoľvek a kdekoľvek ľahko získať zrozumiteľné informácie o novinkách z rozhodovacej praxe Súdneho dvora, ktoré sú od začiatku roka 2026 doplnené o inovatívnu a obohatenú audiovizuálnu ponuku vďaka spusteniu novej audiovizuálnej platformy Curia Web TV.

Účast na pojednávaniach Súdneho dvora z celej Európy

Pojednávania na Súdnom dvore a Všeobecnom súde, ktoré sa konajú v Luxemburgu, sú kľúčovou etapou konania a sú verejné a otvorené pre všetkých občanov. V záujme transparentnosti a dostupnosti spravodlivosti pre 450 miliónov európskych občanov, ktorí sú rozhodnutiami súdov Únie priamo dotknutí, zaviedol Súdny dvor systém, ktorý umožňuje každému zúčastniť sa pojednávania na diaľku, bez nutnosti vycestovať do Luxemburgu.

Od apríla 2022 sa inštitúcia rozhodla v rámci pilotnej fázy sprístupniť na svojom webovom sídle službu vysielania pojednávanií veľkej komory a plenárnych zasadnutí Súdneho dvora zo záznamu, a súčasne aj priamy prenos zo zasadnutí, na ktorých sa vyhlasujú rozsudky a prednášajú návrhy generálnych advokátov. Úspech tejto pilotnej fázy viedol k vloženiu osobitného ustanovenia do [Rokovacieho poriadku Súdneho dvora s cieľom ponechať tento mechanizmus natrvalo](#), a tiež pripraviť pôdu pre možnosť vysielateľ niektoré pojednávania pred komorami piatich sudcov, ak to vec odôvodňuje. Okrem toho v záujme čo najlepšieho pochopenia kontextu a diskusie medzi účastníkmi konania a sudcami na pojednávanií predchádza každému vysielaniu pojednávania stručné vysvetlenie veci zo strany tlačového tajomníka v audiovizuálnej forme, ktoré sa tiež vysiela na webovom sídle Súdneho dvora a na jeho sociálnych sieťach.

Pokiaľ ide o Všeobecný súd, do jeho rokovacieho poriadku bolo zakotvené vysielanie pojednávanií, vyhlasovania rozsudkov alebo prednesu návrhov. Keďže pravidlá a podrobné podmienky realizácie uvedeného vysielania mal určiť Všeobecný súd, tento prijal vo februári 2025 rozhodnutie o vysielaní vyhlasovania rozsudkov alebo prednesu návrhov. V rámci výkonu uvedeného rozhodnutia sa prvé vysielanie uskutočnilo v máji pri príležitosti vyhlásenia rozsudku veľkej komory v priamom prenose. Ďalšie dve vysielania nasledovali v septembri.

Toto posilnenie audiovizuálnej komunikácie inštitúcie tak Súdnemu dvoru umožňuje plne využívať technologické možnosti, ktorých využívanie sa zintenzívnilo počas zdravotnej krízy v roku 2020, ale predovšetkým umožňuje každému, kto sa zaujíma o jeho súdnu činnosť, či už ide o súčasných alebo budúcich odborníkov z oblasti práva (vnútroštátni sudcovia, advokáti, zástupcovia vlád členských štátov a inštitúcií Únie, profesori, študenti), novinárov, alebo vo všeobecnosti všetkých občanov, ktorí majú záujem dozvedieť sa viac o poslaní inštitúcie, sledovať pojednávania – za rovnakých podmienok ako osoby fyzicky prítomné v pojednávacích miestnostiach – bez ohľadu na to, kde sa nachádzajú, a bez nutnosti vycestovať do Luxemburgu.

Transparentnejšia súdna diskusia

V rovnakom duchu otvorenosti Súdny dvor v roku 2025 pokračoval vo vykonávaní rozhodnutia prijatého v roku 2024, ktorého cieľom je následne po ukončení veci uverejňovať na internete písomné pripomienky predložené v prejudiciálnom konaní jednotlivými účastníkmi prejudiciálneho konania (účastníci konania pred vnútroštátnym súdom, inštitúcie, členské štáty), pokiaľ proti tomu tieto subjekty nemajú námietky. S cieľom zjednodušiť ich vyhľadávanie je prístup k týmto pripomienkam zabezpečený prostredníctvom vyhľadávača Súdneho dvora na jeho webovom sídle, čo každému záujemcovi umožňuje oboznámiť sa so stanoviskami, ktoré tieto subjekty zaujali počas diskusie na Súdnom dvore alebo Všeobecnom súde pred vydaním rozsudku v prejudiciálnom konaní.

Modernizácia komunikačných produktov s cieľom osloviť širokú verejnosť

V rámci dosahovania tohto cieľa, ktorým je zvýšiť prístupnosť judikatúry pre laickú verejnosť, pokračoval Súdny dvor v modernizácii jedného zo svojich hlavných produktov, a to tlačových správ. Koncom roka 2023 došlo k ich reforme s cieľom ponúknuť kratšie a naratívnejšie zhrnutia, ktoré lepšie zodpovedajú očakávaniam médií a širokej verejnosti. Táto reforma nabrala na obrátkach v roku 2025, keď sa začali vydávať jasnejšie, stručnejšie a atraktívnejšie tlačové správy, napísané prístupnejším jazykom. Väčšina z nich obsahuje „krátky súhrn“, ktorý má uľahčiť ich ďalšie používanie médiami.

Súčasne zaviedol Súdny dvor nový komunikačný nástroj: audiovizuálne vysvetľujúce klipy, ktoré majú formu krátkych debrífingov prezentovaných sudcami, ktorí rozhodoval v danej veci, sa v súčasnosti vysielajú po vyhlásení najdôležitejších rozsudkov. Tento inovatívny nástroj umožňuje v niekoľkých minútach vysvetliť rozhodnutia, ktoré vzbudzujú veľký záujem médií, a to vždy jasným a zrozumiteľným jazykom. Úplne prvý klip, ktorá bol vysielaný v júni, sa týkal talianskej veci [C-460/23 Kinsa](#): vysvetlenie prezentoval predseda Súdneho dvora Koen Lenaerts v jazyku konania vo veci, ktorým bola taliančina. Klip, ktorý bol otitulkovaný v 24 úradných jazykoch Únie, bol zverejnený na webovom sídle Curia ihneď po vyhlásení rozsudku a súčasne bol vysielaný na sociálnych sieťach. Stretol sa so skutočným úspechom, pričom na LinkedIn mal takmer 20 000 pozretí. V roku 2025 bolo na webovom sídle a na sociálnych sieťach zverejnených 11 vysvetľujúcich videí tohto druhu, týkajúcich sa rozsudkov veľkej komory Súdneho dvora.

Prostredníctvom týchto iniciatív Súdny dvor v roku 2025 pokračoval vo svojom úsilí o transparentnejšie a zrozumiteľnejšie európske súdnictvo, ktoré je bližšie k občanom, pričom svoje komunikačné formáty prispôbil novým očakávaniam verejnosti.

↘ Spolupráca so súdmi v Európe

Právo Európskej únie sa uplatňuje vo všetkých členských štátoch, čím predstavuje spoločný súbor právnych predpisov založený na spoločenstve hodnôt, na ktorých je Európska únia založená. S cieľom posilniť túto právnu komunitu a zabezpečiť jednotný výklad práva Únie sa Súdny dvor Európskej únie už dlhodobo angažuje v otvorenom a neustálom dialógu so sudcami členských štátov – ústavnými a najvyššími súdmi členských štátov alebo súdmi prvého stupňa a odvolacími súdmi –, ale aj so súdnymi sieťami a medzinárodnými súdmi, ako je Európsky súd pre ľudské práva, s ktorými si vymieňa osvedčené postupy s cieľom posilniť kvalitu spravodlivosti. Tento dialóg, ktorý sa konkretizuje prostredníctvom konferencií a stretnutí uskutočňovaných tak na Súdnom dvore, ako aj v členských štátoch, bol v roku 2025 obzvlášť bohatý.

„EUnited in Diversity“ v Sofii

Na konci leta 2025 sa pod záštitou Ústavného súdu Bulharskej republiky v Sofii uskutočnilo 3. vydanie konferencie „EUnited in Diversity“, ktorá sa konala po prvýkrát v roku 2021 v Rige (Lotyšsko) a bola rozšírená počas svojho druhého vydania v roku 2023 v Haagu (Holandsko). Na týchto konferenciách, ktoré sa konajú každý druhý rok, sa stretávajú zástupcovia Súdneho dvora a vnútroštátnych ústavných súdov s cieľom posilniť dialóg medzi týmito súdmi, ale tiež podporovať interakciu medzi spoločným právnym poriadkom Európskej únie a vnútroštátnymi právnymi poriadkami členských štátov.

Pod názvom „Úloha ústavného súdnictva v spoločnom právnom poriadku Európskej únie“ sa v rámci vydania konferencie v roku 2025 skúmal pojem „ústavné súdnictvo“ v Únii, pričom sa jej zúčastnili ústavné súdy (alebo súdy vykonávajúce ústavnú právomoc) z 21 členských štátov. Program zahŕňal štyri panely týkajúce sa rozdelenia právomocí medzi EÚ a členské štáty, ktoré sa riadia zásadou delegovania, ochrany identity EÚ v čase krízy, vzťahu medzi vnútroštátnym ústavným právom a právom EÚ v členských štátoch, ako aj výkladu a uplatňovania práva EÚ s cieľom zabezpečiť koherenciu a konzistentnosť spoločného právneho poriadku.

Konferencia tiež poskytla priestor na stretnutie vysokopostavených administratívnych pracovníkov zúčastnených inštitúcií s cieľom uľahčiť výmenu informácií o osvedčených postupoch a diskutovať o otázkach spoločného záujmu. Hlavnou témou tejto diskusie za okrúhlym stolom, na ktorom zastupovala Súdny dvor jeho generálna riaditeľka pre informácie, tak bol „vplyv digitálnych technológií na prácu súdov“.

Fórum sudcov na Súdnom dvore

Začiatkom decembra 2025 sa na tradičnom fóre sudcov, ktoré sa konalo na Súdnom dvore, zišlo 148 sudcov z odvolacích súdov a súdov prvého stupňa zo všetkých členských štátov. Medzi témami, o ktorých sa diskutovalo na jednotlivých pracovných zasadnutiach, boli nedávny vývoj v oblasti prejudiciálneho konania, najnovšia judikatúra v oblasti azylu a prisťahovalectva, nová právomoc Všeobecného súdu v oblasti návrhov na začatie prejudiciálneho konania, najnovšia judikatúra v oblasti európskeho zatykača a justičnej spolupráce v občianskych veciach.

Toto fórum, ktoré Súdny dvor zorganizoval po prvýkrát v roku 1968, vytvára priame kontakty medzi členmi Súdneho dvora a Všeobecného súdu a sudcami z členských štátov. Umožňuje nadväzovať neformálne väzby a podporovať jednotné uplatňovanie práva Únie vnútroštátnymi súdmi, ktoré majú v rámci európskeho práva postavenie všeobecných súdov, vymieňať si názory na spoločné otázky a podporovať znalosti o jednotlivých právnych poriadkoch a vzájomné porozumenie, ako aj spoluprácu medzi súdmi.

Zasadnutie Súdnej siete Európskej únie v Lisabone

V novembri sa v Lisabone (Portugalsko) konalo siedme výročné zasadnutie korešpondentov Súdnej siete Európskej únie (ďalej len „SSEÚ“). SSEÚ bola zriadená z iniciatívy Súdneho dvora v roku 2017 pri príležitosti fóra sudcov venovaného 60. výročiu Rímskych zmlúv a jej cieľom je posilniť justičnú spoluprácu v Európe v záujme kvalitného súdnictva. Skladá sa zo 78 ústavných a najvyšších súdov členských štátov, ako aj z najvyšších súdov štyroch tretích krajín (Island, Lichtenštajnsko, Spojené kráľovstvo a Ukrajina) a je stálym fórom umožňujúcim výmenu informácií medzi jeho členmi. Tým, že zavádza neformálnu spoluprácu a dialóg medzi súdmi najvyššieho stupňa v Európe, tak dopĺňa mechanizmus formálnej spolupráce, ktorý je konkretizovaný v konaní o návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

Zasadnutia SSEÚ v súčasnosti organizujú vnútroštátne súdy s podporou Súdneho dvora a realizácia zasadnutia v roku 2025 pripadla na portugalský Ústavný súd, Najvyšší súd a Najvyšší správny súd. Zúčastnilo sa na ňom 60 korešpondentov pochádzajúcich z 20 členských štátov, jedného tretieho štátu, ako aj zo štyroch ďalších európskych sietí. Prejavy a diskusie medzi účastníkmi sa týkali budúcnosti spolupráce v rámci siete a rozsahu povinnosti vnútroštátnych súdov rozhodujúcich v poslednom stupni predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Stretnutia s Európskym súdom pre ľudské práva

Európsky súd pre ľudské práva a Súdny dvor Európskej únie sú dvomi hlavnými inštitúciami v oblasti ochrany základných práv v Európe. Každý z týchto súdov patrí do odlišnej organizácie (prvý z nich do Rady Európy, druhý do Európskej únie), no oba vzájomne sledujú rovnaké ciele vychádzajúce zo spoločného hodnotového základu, ktorý predstavujú: ľudská dôstojnosť, sloboda, demokracia, ochrana ľudských práv, rešpektovanie právneho štátu, ochrana menšín, tolerancia, zákaz diskriminácie, solidarita a udržiavanie priestoru mieru a spravodlivosti v Európe. Dbajú tak na zachovanie úzkeho vzťahu prostredníctvom pravidelných stretnutí s cieľom podeliť

sa o informácie o príslušnom vývoji judikatúry a súčasne diskutovať o témach spoločného záujmu a o ich spoločných výzvach. Každý rok sa tak členovia oboch súdov stretávajú v Luxemburgu alebo Štrasburgu, aby udržiavali túto vzájomnosť a spoluprácu v prospech ochrany základných práv v Európe.

Tento rok sa stretnutie konalo v novembri na Súdnom dvore v Luxemburgu. Členovia oboch súdnych inštitúcií sa zúčastnili na viacerých diskusiách za okrúhlym stolom týkajúcich sa slobody prejavu v digitálnom veku, najlepšieho záujmu dieťaťa v prípadoch cezhraničných únosov detí či právnych a fyzických prekážkach prístupu k azylovým konaniam. Oficiálne stretnutie tiež umožnilo výmenu názorov medzi predsedami jednotlivých súdov o výzvach, ktorým čelí súdnictvo, čo viedlo k [audiovizuálnemu rozhovoru](#).

Obidvaja predsedovia zdôraznili význam, aký má v súčasnom geopolitickom a spoločenskom kontexte pre občanov poznanie základov toho, čo sa buduje už 75 rokov: snaha zabezpečiť čo najlepší život, a to vďaka znovunastoleniu mieru, obnoveniu spravodlivosti a demokratickému fungovaniu spoločnosti.

<https://curia.europa.eu/site/ECHRvisit2025>

„Zakaždým, keď dôjde ku konkrétnemu zásahu do nezávislosti súdnictva, zakaždým, keď sa sloboda prejavu obráti proti hodnotám, ktoré má podporovať – pluralizmus, tolerancia –, s rozmachom nenávistných alebo násilných prejavov, je potrebné pripomínať si to podstatné, je potrebné si pripomínať, čo je tým jadrom, ktoré treba chrániť.“

Mattias Guyomar,
predseda ESLP

„Právny štát chráni občanov, ale chráni aj demokratický systém, ktorý je systémom, ktorý musí mať možnosť sa vyvíjať od volieb k voľbám a v období medzi voľbami, do ktorého musí byť zapojená občianska spoločnosť, do ktorého musia byť zapojení občania a skupiny občanov angažovaných v politike. To všetko je vyjadrené v širokej škále rozsudkov nášho súdu, ktoré často súvisia so základnými slobodami.“

Koen Lenaerts,
predseda SD EÚ

C. Vzťahy s verejnosťou

Návšteva Súdneho dvora

Súdny dvor sa snaží priblížiť inštitúciu občanom organizovaním návštev a seminárov, ktoré prispievajú k lepšiemu pochopeniu práva Únie vďaka programom šitým na mieru. Návštevy umožňujú lepšie pochopiť úlohu súdov Únie a konkrétny vplyv ich judikatúry na každodenný život občanov, zatiaľ čo semináre, určené hlavne pre vnútroštátnych sudcov, podporujú dialóg medzi vnútroštátnymi a európskymi sudcami. Súdny dvor vo svojich priestoroch prijíma rôzne skupiny návštevníkov, ale ponúka aj virtuálne návštevy, okrem iného aj online [vzdelávací program](#), ktorý umožňuje stredoškólakom dozvedieť sa informácie o súdnictve Únie zo svojho miesta v triede. V roku 2025 sa na tomto programe zúčastnilo 412 stredoškólakov.

15 987 návštevníkov, z toho

4 647 odborníkov v oblasti práva

Virtuálni návštevníci: 4,2 %

2 557 návštevníkov na Dni
otvorených dverí

2 080 tlačových komuniké

593 informačných listov

469 „rýchlych informácií“

12 181 odpovedí na žiadosti občanov
o informácie (telefonáty a e-maily)

Pochopenie súdnictva Únie

Úlohou tlačových tajomníkov riaditeľstva pre komunikáciu, ktorí majú právnické vzdelanie, je poskytovať novinárom a ďalším osobám, ktoré o to majú záujem, vysvetlenia k rozsudkom, uzneseniam a návrhom generálnych advokátov, ale aj k prebiehajúcim konaniam. Vypracúvajú tlačové komuniké s cieľom informovať novinárov a odborníkov z praxe v reálnom čase o rozhodnutiach Súdneho dvora a Všeobecného súdu. Osobám, ktoré o to požiadali [tlačový servis](#) Súdneho dvora, posielajú tlačoví atašé pravidelné informačné listy s oznámeniami o dôležitých udalostiach zo súdneho kalendára (pojednávania, vyhlasovania rozsudkov a prednesy návrhov generálnych advokátov) a o udalostiach týkajúcich sa inštitúcie, ako aj „rýchle informácie“ o veciach, ktoré nie sú predmetom tlačových komuniké. Okrem toho odpovedajú na e-maily a telefonáty, ktoré občania adresujú Súdnemu dvoru v súvislosti s rôznymi aspektmi jeho činnosti (informácie o konaní, vysvetlenie rozsudku, úloha Súdneho dvora, pomoc s webovým sídlom atď.).

Budte informovaní prostredníctvom sociálnych sietí Súdneho dvora

S cieľom šíriť informácie priamo a okamžite je Súdny dvor aktívny na sociálnych sieťach prostredníctvom svojich účtov na [LinkedIn](#) a [Mastodon](#), svojich dvoch účtov na X (jeden vo [francúzštine](#) a druhý v [angličtine](#)), ako aj svojich účtov na [Bluesky](#) a [Threads](#). Okrem toho má dva kanály na [WhatsApp](#) a na [YouTube](#), na ktorých sa vysielajú v 24 úradných jazykoch rôzne audiovizuálne obsahy, najmä animácie určené širokej verejnosti na účely vysvetlenia dopadu judikatúry Súdneho dvora na každodenný život občanov, a tiež zabezpečuje vysielanie na Curia Web TV. Pokiaľ ide o YouTube, Dvor audítorov uverejnil v roku 2025 dve nové inštrukcie: Na YouTube uverejnil Súdny dvor v roku 2025 zverejnil dve nové animácie:

Súdna transparentnosť

[Pozrite si video](#)

Čo sa stane, keď členský štát nedodržiava právo EÚ?

[Pozrite si video](#)

Účet Súdneho dvora na [Instagrame](#), ktorý bol otvorený v roku 2025, je určený širšej a mladšej verejnosti, pričom ide o propagáciu činnosti Súdneho dvora prostredníctvom vizuálnej a pútavej komunikácie.

Počet sledujúcich na všetkých platformách Súdneho dvora neustále rastie, čo svedčí o záujme verejnosti o jeho činnosť.

384 185 odberateľov na LinkedIn
+ 29 % v porovnaní s rokom 2024

5 271 odberateľov na Mastodon

3 465 odberateľov na Bluesky

2 606 odberateľov na Instagram

145 odberateľov na Threads

164 725 odberateľov na X

120 000 odberateľov na YouTube
+ 33 % v porovnaní s rokom 2024

Sledovanie pojednávanií a rozhodnutí v reálnom čase

S cieľom uľahčiť prístup k svojej súdnej činnosti ponúka Súdny dvor službu prenosu pojednávanií.

Vyhlasovanie rozsudkov Súdneho dvora a prednesy návrhov generálnych advokátov sa vysielajú v priamom prenose. To isté platí aj pre určité rozsudky a návrhy na Všeobecnom súde. Pokiaľ ide o pojednávania na Súdnom dvore, v súlade s požiadavkami rokovacieho poriadku sa vysielajú so záznamu. Ide o pojednávania pléna, veľkej komory alebo, výnimočne, komory piatich sudcov. Videozáznam z pojednávania je dostupný na webovom sídle Curia po dobu jedného mesiaca.

V prípade kľúčových rozsudkov sudca, ktorý zasadal vo veci, prezentuje rozhodnutie Súdneho dvora vo vysvetľujúcom audiovizuálnom klípe trvajúcim niekoľko minút, a to v zrozumiteľnom a prístupnom jazyku (pozri viac v kapitole [„Zvýšenie transparentnosti európskeho súdnictva“](#)).

Pred vysielaním pojednávanií sa na webovom sídle Súdneho dvora vysielajú vysvetľujúci brífing k veci, a to v jazykoch, v ktorých sa uskutočňuje pojednávanie, a tento sa šíri aj na sociálnych sieťach.

A photograph of a green roof with various plants and a small pond, with a modern building in the background. The number 4 is overlaid on the image.

4

Inštitúcia rešpektujúca
životné prostredie

Súdny dvor už niekoľko rokov kladie dôraz na ambicióznú environmentálnu politiku, ktorej cieľom je spĺňať najprísnejšie normy v oblasti trvalo udržateľného rozvoja a rešpektovania prírodných zdrojov. Toto úsilie je od roku 2016 ocenené registráciou EMAS (Eco-Management and Audit Scheme), čo je certifikácia regulovaná Európskou úniou, ktorá sa udeľuje organizáciám, ktorých environmentálne politiky a udržateľné pracovné metódy spĺňajú prísne normy.

V roku 2024 (posledný rok, za ktorý bola environmentálna výkonnosť auditovaná a overená externým certifikovaným audítorom v októbri 2025) dosiahol Súdny dvor, ako každý rok, ďalší pokrok v oblasti ochrany životného prostredia.

V oblasti energií Súdny dvor opäť výrazne znížil svoju spotrebu energie na vykurovanie a spotrebu elektrickej energie. Tento výsledok je o to pozoruhodnejší, že v roku 2024 bola uvedená do prevádzky kompletná sieť nabíjajúcich staníc pre elektrické a hybridné vozidlá.

Úsilie o zníženie spotreby papiera tiež prináša svoje ovocie. Predovšetkým spotreba kancelárskeho papiera naďalej výrazne klesá, a to v dôsledku zmeny pracovných návykov a ďalšej digitalizácie postupov a dokumentov.

Emisie CO₂, ktoré od roku 2015 výrazne klesali, teraz vykazujú sklon k stabilizácii. Tento pozitívny vývoj svedčí o konkrétnom vplyve projektov uskutočnených v posledných rokoch, ale aj o každodennom zapojení zamestnancov do opatrení plánovaných v rámci politiky EMAS.

Vďaka úrovni environmentálnej výkonnosti dosiahnutej v roku 2024 a prísnemu dodržiavaniu požiadaviek systému EMAS bola Súdnemu dvoru v roku 2025 po tretíkrát obnovená certifikácia EMAS. Do roku 2026 – ktorý bude 10. rokom od jeho registrácie v systéme EMAS – tak Súdny dvor vstupuje s rovnakou odhodlanosťou a ambíciou spočívajúcou v obmedzovaní svojej environmentálnej stopy.

Environmentálne ukazovatele týkajúce sa vody, odpadu, papiera a elektrickej energie zodpovedajú environmentálnym ukazovateľom za rok 2024. Zmeny sa merajú v porovnaní s rokom 2015, ktorý je referenčným rokom pre systém EMAS.

Opatrenia v oblasti životného prostredia

- 🌿 Zlepšovanie triedenia odpadu a zníženie množstva jednorazových plastov
- 🌿 Účasť v systéme spoločne používaných bicyklov Vel'OH! a podpora cyklistickej dopravy a vlakovej dopravy pre cezhraničných zamestnancov
- 🌿 Inštalácia nabíjacích staníc pre elektrické vozidlá
- 🌿 Zlepšovanie infraštruktúry vykurovania, vetrania, klimatizácie a osvetlenia
- 🌿 Využívanie 3 466 m² fotovoltických článkov produkujúcich 350 204 kWh: (ekvivalent ročnej spotreby 92 luxemburských domácností)

Výsledky v číslach

– 40,1 %
odpadu pochádzajúceho
z kancelárií a stravovania
(kg/EPPČ)

– 25,6 %
spotreba vody (m³/EPPČ)

– 64,2 %
spotreba papiera (kg/EPPČ)

– 29,3 %
spotreba elektrickej energie
(kWh/EPPČ)

– 37,5 %
spotreba energie na
vykurovanie (kWh/EPPČ)

– 27,0 %
emisii CO₂ (kg CO₂/EPPČ)

Ekvivalent plného pracovného času (EPPČ) je jednotkou umožňujúcou merať pracovnú činnosť každého zamestnanca bez ohľadu na rozdiely v počte odpracovaných hodín za týždeň, v závislosti od rôznych rozvrhov práce.

5

Pohľad do budúcnosti

↘ Rok 2026 v znamení inovácie a dialógu s občanmi

Rok 2026 sa javí ako dôležitý míľnik pre Súdny dvor, vyznačujúci sa realizáciou projektov s jasným cieľom: priblížiť európsku justíciu verejnosti, posilniť transparentnosť činnosti Súdneho dvora a zlepšiť prístup k jeho judikatúre tak pre občanov, ako aj pre právnikov.

Táto dynamika sa prejavuje predovšetkým spustením **nového webového sídla** Súdneho dvora s cieľom modernizovať a uľahčiť prístup k informáciám o Súdnom dvore zo strany rôznych skupín spoločnosti, ktoré o to majú záujem. Webová stránka Curia, ktorá je výsledkom komplexného prepracovania zameraného na používateľský komfort, ponúka od januára 2026 prehľadnejšiu a intuitívnejšiu navigáciu. Nová prepracovaná verzia spočíva v kompletnej reštrukturalizácii informačnej architektúry, vylepšení obsahu, ktorý je napísaný jasným a zrozumiteľným jazykom, ako aj v jednoduchšom a prehľadnejšom grafickom dizajne.

Nová stránka obsahuje **modernizovaný vyhľadávač**, ktorý umožňuje rýchlejšie a presnejšie vyhľadávanie všetkých informácií a zdrojov Súdneho dvora, a to tak pre širokú verejnosť, ako aj pre odborníkov v oblasti práva. Prvá verzia už ponúka prehliadanie plného znenia textu a metadát dokumentov, obohatené o nové funkcie. Pokročilé rozhranie určené pre odborníkov v oblasti práva bude zavedené v krátkom čase a ponúkne cielenejšie vyhľadávanie podľa veľkého množstva kritérií.

Vzhľadom na to, že sa menia zvyklosti, najmä v dôsledku rastúceho významu audiovizuálnych médií, obsahuje nové webové sídlo aj novinku, ktorá bola spustená pri príležitosti jeho prepracovania, a to **platformu Curia Web TV**. Ako doplnok k písomným informáciám poskytovaným v tlačových komuniké vysiela CVRIA Web TV – na webovej stránke aj na sociálnych sieťach – celý rad viacjazyčných programov, ktorých cieľom je zlepšiť informovanosť širokej verejnosti o inštitúcii a zvýšiť transparentnosť jej fungovania.

Programová ponuka sa riadi súdnym kalendárom: vysvetľujúce brífingy z pojednávanií, vysielanie pojednávanií, priame prenosy z prednesov návrhov generálnych advokátov a vyhlasovania rozsudkov, ako aj audiovizuálne klipy, v ktorých členovia oboch súdov vysvetľujú vydané rozhodnutia.

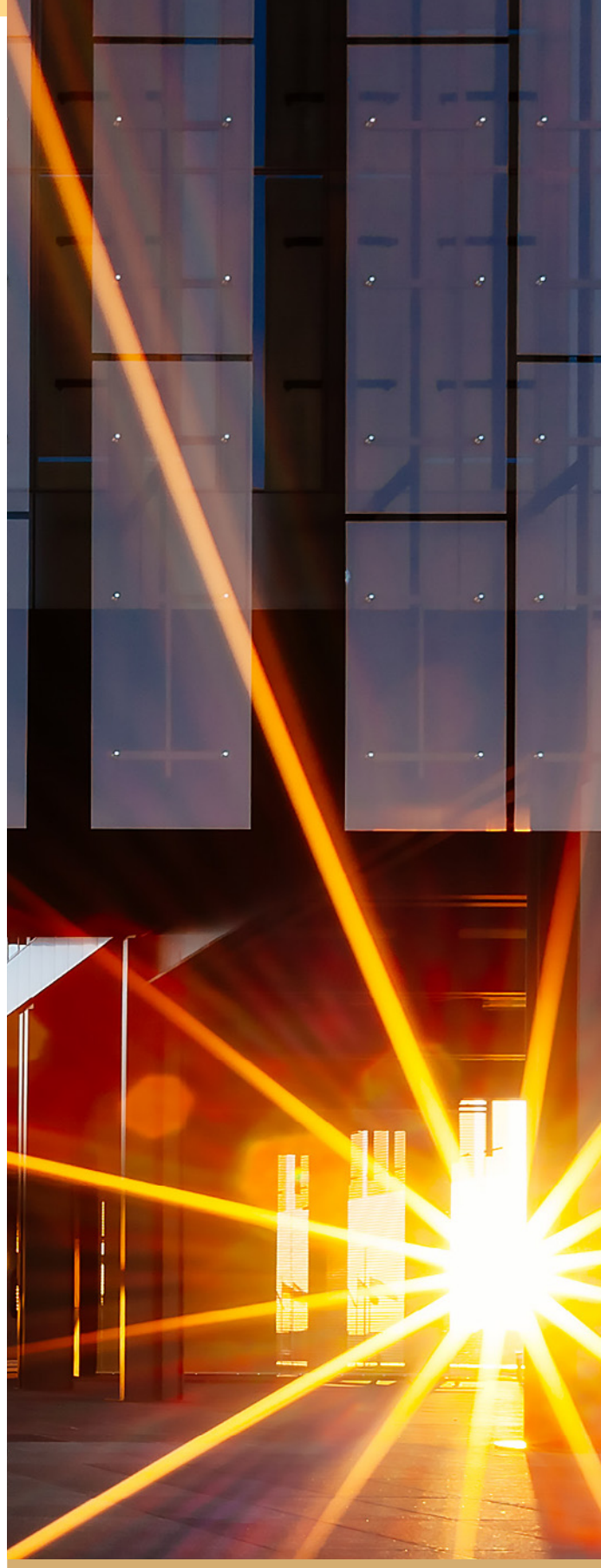
Okrem spravodajstva o súdnych novinkách ponúka Curia Web TV aj relácie vo forme rozhovorov a prezentácií, ako aj spravodajstvo týkajúce sa hlavných udalostí v rámci inštitúcie, čím poskytuje živý, náučný a konkrétny pohľad na každodennú prácu Súdneho dvora.

S cieľom osloviť rôzne publikum sa na tejto platforme pravidelne vysielajú tri originálne relácie. V prvom rade ide o „Cour des citoyens“, vzdelávacia relácia určená širokej verejnosti, v ktorej sa vysvetľuje zloženie, právomoci a úlohy Súdneho dvora, s konkrétnymi príkladmi toho, ako rozsudky Súdneho dvora ovplyvňujú každodenný život občanov. Ďalej je to program „Bright“, ktorý bol koncipovaný tak, aby oslovil mladé generácie, a ktorý je krátkym a zábavným formátom bez používania odbornej terminológie, obsahujúcim infografiky, animácie a otázky kladené mladými návštevníkmi. Jeho cieľom je vzbudiť záujem o európsky projekt a vysvetľovať rozhodnutia Súdneho dvora z hľadiska každodenných problémov. Napokon ide o program „Open Court“, ktorý je určený informovanejšej verejnosti a ktorý dáva priestor na vyjadrenie členom inštitúcie a prostredníctvom úzko

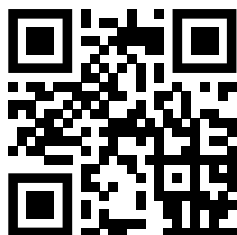
zameraných tém poskytuje podrobné informácie o poslaní Súdneho dvora, jeho fungovaní, základoch európskeho práva, úlohe občanov, ich vzťahoch s inštitúciami, povolanií sudcu a generálneho advokáta, ďalej o tom, aké cesty vedú na Súdny dvor, či o hmotnoprávných právnych otázkach.

Súdny dvor hľadá do budúcnosti a zavádza nové technológie, no nezabúda pritom na základné mílniky, ktoré poznačili vývoj práva Únie, medzi ktorými je na prvom mieste Charta základných práv. Na oslavu 25. výročia Charty základných práv Európskej únie, ktorá bola vyhlásená 7. decembra 2000 v Nice, usporiada Súdny dvor začiatkom roka 2026 **Mimoriadne fórum sudcov**, ktoré sa bude venovať dôležitým otázkam, ktoré formovali počiatky Charty, jej vývoju, perspektív do budúcnosti, zakotveniu v základných hodnotách Únie a jej úlohe v rámci vnútroštátnych právnych poriadkov. Tieto diskusie so sudcami zo všetkých členských štátov budú podkladom pre hlbšie zamyslenie sa nad súčasnou úlohou Charty a nad novými výzvami v oblasti účinnej súdnej ochrany a rešpektovania súkromného života v Európe.

Prostredníctvom týchto iniciatív Súdny dvor začleňuje svoju činnosť do rámca dynamiky obnovy a otvorenosti. Spustenie nového webového sídla, modernizácia vyhľadávača a sprístupnenie Curia Web TV na internete odzrkadľujú snahu o zlepšenie prístupnosti a zrozumiteľnosti činnosti Súdneho dvora, zatiaľ čo oslava 25. výročia Charty pripomína, že táto Charta je samotným vyjadrením individuálnych práv, ktoré občanom zaručuje právny poriadok Únie. Celá táto činnosť svedčí o jasnej ambícii: priblížiť Súdny dvor občanom prostredníctvom upevnenia priameho vzťahu dôvery, založeného na účinnej ochrane ich práv.

Sledujte novinky v oblasti judikatúry a samotnej inštitúcie:
curia.europa.eu

Súdny dvor Európskej únie

L-2925 Luxembourg

Tél. +352 4303-1

Rukopis bol dokončený vo februári 2026 / Údaje uvedené k 31.12.2025

Layout: Súdny dvor Európskej únie | Riaditeľstvo pre komunikáciu | Sekcia pre publikácie a elektronické médiá, 2026

Súdny dvor Európskej únie ani žiadna iná osoba konajúca v mene inštitúcie nezodpovedá za prípadné použitie informácií uvedených vyššie.

Luxemburg: Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie, 2026

© Európska únia, 2026

Reprodukcia je povolená s uvedením zdroja.

Všetky fotografie © Európska únia, pokiaľ nie je uvedené inak. Strana 9 © European Law Moot Court; strana 15 © Gabinete do Presidente, Supremo Tribunal de Justiça; strany 98 – 99, 101 © Gediminas Karbauskis.

Akkoľvek použitie alebo reprodukcia prvkov, ktoré nie sú vo vlastníctve Európskej únie, môžu byť podmienené získaním súhlasu príslušných nositeľov práv

Print	ISBN 978-92-829-5089-0	ISSN 2467-141X	doi:10.2862/1280633	QD-01-25-007-SK-C
PDF	ISBN 978-92-829-5088-3	ISSN 2467-1649	doi:10.2862/4037013	QD-01-25-007-SK-N
HTML	ISBN 978-92-829-5119-4	ISSN 2467-1649	doi:10.2862/4344759	QD-01-25-007-SK-Q

SÚDNY DVOR
EURÓPSKEJ ÚNIE

Riaditeľstvo pre komunikáciu
Sekcia pre publikácie a elektronické médiá

